

3

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไป
ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวชุติมา เจริญจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2548

ชุดิมา เจริญจิตร. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง.

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ในระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม 2547 จำนวนรวมทั้งสิ้น 395 ราย โดยเลือกตัวอย่างแบบโควตา จากนั้นแจกแบบสอบถามแบบสะดวก ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบ Semantic differential scale และแบบ Rating Scale ในรูปของ Likert's Scale ที่กำหนดมาตรวัด 5 ระดับ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์เชิงพรรณนาใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต การวิเคราะห์เชิงอนุมาน ใช้ค่าที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศชายและเพศหญิง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสมการความถดถอยเชิงซ้อนในการวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระหลายตัว โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเอง แต่จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ย 3.51 ปี โดยส่วนใหญ่ซื้อขายหลักทรัพย์ในระยะเวลาประมาณ 1- 5 ปี มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

นิสัยของนักลงทุน พบว่า นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนิสัยค่อนข้างกล้าเสี่ยง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ใช้หลักเหตุผลค่อนข้างมาก และมีความละเอียดรอบคอบค่อนข้างมาก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน พบว่า การเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวโจนส์ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.33 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.20 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.37 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในช่วงที่ผ่านมา มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย

3.50 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.57 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.30 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.37 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง ดุลการชำระเงินมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.73 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.30 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก ภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.63 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.27 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองในประเทศมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.13 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.03 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.17 ซึ่งหมายถึงมีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก

พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่านักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ในปัจจุบันตามราคาตลาดเฉลี่ย 1,133,636.10 บาท ในขณะที่มูลค่าหลักทรัพย์ดังกล่าวมีมูลค่าตามราคาซื้อขายเฉลี่ย 972,304.96 บาท โดยพบว่าในรอบปี 2546 นักลงทุนส่วนใหญ่ร้อยละ 83.5 มีกำไรเฉลี่ย 294,531.14 บาท มีนักลงทุนที่ขาดทุนไม่มากนักคิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยมีผลขาดทุนเฉลี่ย 32,270.89 บาท

ส่วนในรอบครึ่งปีแรกของปี 2547 นั้นนักลงทุนส่วนใหญ่ร้อยละ 58.7 มีผลขาดทุนเฉลี่ย 172,303.80 บาท มีนักลงทุนที่ได้กำไรคิดเป็นร้อยละ 41.3 โดยมีผลกำไรเฉลี่ย 107,210.25 บาท

ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ถือหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือหลักทรัพย์กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเทคโนโลยี และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์

ด้านการส่งคำสั่งซื้อขาย พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ส่งคำสั่งซื้อขาย ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด โดยใช้โทรศัพท์ จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 โดยมีอัตราเฉลี่ยในการซื้อขาย 19.6 ต่อเดือน

ด้านการลักษณะของการลงทุนพบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์แบบหักกลบลบหนี้ภายใน 1 วัน จำนวน 238 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.3 โดยมีการอัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ 25.79 ครั้งต่อเดือน

ส่วนทางด้านอัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งเท่ากับ 1.80 วัน

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตลาดหลักทรัพย์ไทยในปัจจุบันมีเสถียรภาพ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.15 และยังคงตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.53

ผลการวิเคราะห์นิสัยของนักลงทุนที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ความกล้าเสี่ยง(X_1) ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) เกณฑ์การตัดสินใจ(X_3) ความรอบคอบ(X_4) พบว่านิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1) และ ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสัยของนักลงทุนทั้ง 2 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 16.6

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน (X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (X_2) ปัจจัยด้านข่าว (X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (X_4) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสัยของนักลงทุนทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 27.9

ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสัยของนักลงทุนทั้ง 4 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 13.9

ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นผลรวมของนิสัยของนักลงทุนกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งประกอบด้วย นิสัยของนักลงทุนทั้ง 4 ด้านและปัจจัยทั้ง 14 ปัจจัย กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป พบว่าผลโดยรวมไม่

มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

**FACTORS INFLUENCING INVESTORS' TRADING IN THE STOCK EXCHANGE
OF THAILAND**

**ABSTRACT
BY
CHUTIMA CHAROENJIT**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University
May 2005**

Chutima Charoenjit. (2005). *Factors Influencing Investors' Trading In The Stock Exchange Of Thailand*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Apiruth Tangkrachang.

In this research, the researcher has studied by using the sample comprised of investors in the Stock Exchange of Thailand who are trading via security companies between the months of November to December of 2004 for total amount of 395 individuals that are chosen by quota sampling, and then are randomized by using convenience method. The instrument for this research is the questionnaires designed by semantic differential scale of five levels and the Likert's Scale. The purposes of this research are aimed to study the effect of general information towards security trading investors. Furthermore, to study the behavior of security trading investors. Subsequently, to study the affect of factors toward the behavior of security trading investors in the Stock Exchange of Thailand.

The results are indicated that the investors who are included in the sample group have the average time period in security trading for 3.51 years. They are mostly engage in security trading for an approximate of 1-5 years more than other groups.

For the habit of security trading investors, they have a high self-confidence, carefully, use a reason in decision making and like to have a risk.

For the factors influencing investors trading, the results are shown by the changing of Down Jones index has affected toward behavior in investing in the Stock Exchange of Thailand for an average of 3.33 which means that the behaviors are at the moderate level. For the consumer price index, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.20 which means that it has a moderate affect to behavior. For the changing of interbank rate, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.37 which means that it has a moderate affect to behavior. For the pasted SET Index, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.50 which means that it high affects behavior. For the changing of inter interest, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.57 which means that it has a high affects to behavior. For the inflow of investment, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 4.3 which means that it has a high affect to behavior. For the exchange rate, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.37 which means that it has a moderate affects to behavior. For the balance trade, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.73 which

means that it has high affect to behavior. For the economic, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 4.30 which means that it has a high affect to behavior. For the inflation, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 3.63 which means that it has a high affect to behavior. For the changing of internal interest, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 4.27 which means that it has a high affect to behavior. For the political, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 4.13 which means that it has a high affect to behavior. For the changing of SET regulation, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 4.03 which means that it has a high affect to behavior. And for the net value of foreign trading, there is an affect towards behavior in the Stock Exchange of Thailand is at average of 4.17 which means that it has a high affect to behavior.

For the behavior of investors who invest in the Stock Exchange of Thailand, the analysis result of holding securities and bid price finds that in 2003, the investors in sample group have an average value of securities holding at 1,133,636.10 Bath. Meanwhile, the securities in above-mentioned group were valued at 973,304.96 Bath by mean that the 83.5% investors gain profit from investing in the Stock Exchange of Thailand and have the average profit of 294,531.14 Bath. There is not too much proportion of investors who have lost and can be calculated to be at 32,270.89 Bath. By the way in 2004 there are 58.7% of investors have lost 172,203.80 Bath and 41.3 % of investors gain profit 107,210.25 Bath.

For the most admirable stock group, the investors favor the stock which categorized under Finance and Banking the most, followed by the Resource and Energy and Technology & Telecommunication, respectively.

In an aspect of security trading, the result is that most of the investors trades through marketing agent via telephone and have average trading per month is 19.6 times.

From the analysis of characteristics of current investors finds that 60.3 % of investors have trade by net settlement and monitor the news average 25.79 times per month.

For the time to study and making decision to trade the stock, the investors take the average time 1.8 days.

From the analysis of investor's opinion towards the stability of The Stock Exchange of Thailand find that the average score is 4.15 which mean that The Stock Exchange of Thailand is stable. And the analysis of investor's intention towards the continuation of

investing in The Stock Exchange of Thailand, the average score is 4.53 which mean that there is quite definite in the continuation of investing in The Stock Exchange of Thailand.

From the analysis of factor influencing investors trading that can predict the investors stock trading behavior in term of opinion of The Stock Exchange of Thailand's stability which comprised of the basic factor (X1), the psychology factor(X2), the news factor (X3), the net value of foreign trading (X4) find that the basic factor (X1), the news factor (X3) and the net value of foreign trading (X4) could predict the investor's stock trading behavior at a statistically significant level of .01 by having the influence in co-predict at 27.9 percent.

From the analysis of factor influencing investors trading that can predict the investors stock trading behavior in term of intention to continue in trading in the Stock Exchange of Thailand find that the basic factor (X1), the psychology factor(X2), the news factor (X3) and the net value of foreign trading (X4) could predict the investor's stock trading behavior at a statistically significant level of .01 by having the influence in co-predict at 13.9 percent

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไป
ในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวชุติมา เจริญจิตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....*ดร.อภัย พันภัก*.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภีรัฐ ตั้งกระจ่าง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....*ดร.อภัย พันภัก*.....
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....*ดร.อภัย พันภัก*..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภีรัฐ ตั้งกระจ่าง)

.....*ดร.อภัย พันภัก*..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

.....*ดร.อภัย พันภัก*..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....*ดร.กิตติมา สังข์เกษม*..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่...19...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และประธานควบคุมสารนิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ด้วยดีตลอดมา โดยเริ่มตั้งแต่การสร้าง ความกระจำในเรื่องกรอบแนวคิดในการวิจัย การค้นหา ทฤษฎีต่าง ๆ วิธีดำเนินการวิจัย และรวมถึงการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล ซึ่งนอกจากนี้ท่านยังได้กรุณาสละเวลาในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อควบคุมสารนิพนธ์ ฉบับนี้ให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และรองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำแนะนำ ตรวจสอบความเที่ยงตรง และ ปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ให้มีประสิทธิภาพตรงตามเนื้อหา ตามโครงสร้าง และ ตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ชุตินา เจริญจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน.....	11
แนวคิดและทฤษฎีการวิเคราะห์ด้านจิตวิทยา.....	13
การวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์.....	16
ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์.....	20
ประวัติและบทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	59
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
สรุปผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผลการวิจัย.....	105
ข้อเสนอแนะ.....	107
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	108
 บรรณานุกรม.....	 109
 ภาคผนวก.....	 112
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	113
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	119
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 121

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและร้อยละของเพศของนักลงทุน.....	45
2	จำนวนและร้อยละของอายุของนักลงทุน.....	46
3	จำนวนและร้อยละของสถานภาพสมรสของนักลงทุน.....	46
4	จำนวนและร้อยละของการศึกษาของนักลงทุน.....	47
5	จำนวนและร้อยละของอาชีพของนักลงทุน.....	47
6	จำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยของนักลงทุน.....	48
7	จำนวนและร้อยละของประสบการณ์ในการลงทุนของนักลงทุน.....	49
8	จำนวนและร้อยละของประเภทบัญชีซื้อขายของนักลงทุน.....	49
9	จำนวนและร้อยละของแหล่งที่มาของเงินทุนของนักลงทุน.....	50
10	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสัยของนักลงทุน.....	50
11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความมีอิทธิพล ของปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์.....	51
12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และต่ำสุดของมูลค่าหลักทรัพย์ตาม ราคาตลาดปัจจุบัน และมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาซื้อขาย.....	53
13	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ของผลการลงทุนในปี 2546.....	54
14	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ของผลการลงทุนในครึ่งปีแรกของปี 2547.....	54
15	จำนวนและร้อยละของโบรกเกอร์ที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์.....	55
16	จำนวนและร้อยละของ Portfolio ที่นักลงทุนใช้ในการซื้อขายหลักทรัพย์.....	55
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนถืออยู่.....	56
18	จำนวนและร้อยละของวิธีการส่งคำสั่งซื้อขายของนักลงทุน.....	55
19	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของจำนวนการซื้อ ขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน.....	57
20	จำนวนและร้อยละของลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์.....	57
21	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของจำนวนการติด ตามข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

22	จำนวนและร้อยละของลักษณะการวิเคราะห์หลักทรัพย์.....	58
23	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของจำนวน ความคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนในแต่ละลักษณะ.....	58
24	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของจำนวน วันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง.....	59
25	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของความคิดเห็น ของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	59
26	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของความคิดเห็น ของนักลงทุนในด้านความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยต่อไป.....	60
27	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยจำแนกตามเพศ.....	61
28	การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามอายุ.....	61
29	การวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านความถี่ในการซื้อขาย แต่ละเดือนเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ.....	63
30	การวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านการจะยังคงซื้อขายต่อไป เป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ.....	63
31	การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	65
32	การวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านความถี่ในการซื้อขาย แต่ละเดือนเป็นรายคู่ในแต่ละสถานภาพสมรส.....	66
33	การวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านการจะยังคงซื้อขายต่อไป เป็นรายคู่ในแต่ละสถานภาพสมรส.....	67
34	การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	68
35	การวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านการจะยังคงซื้อขายต่อไป เป็นรายคู่ในแต่ละระดับการศึกษา.....	69

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

36	การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามอาชีพ.....	70
37	การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามระดับรายได้.....	71
38	การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านความถี่ในการซื้อขาย แต่ละเดือนเป็นรายคู่ในแต่ละระดับรายได้.....	72
39	การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านการจะยังคงซื้อขายต่อไป เป็นรายคู่ในแต่ละระดับรายได้.....	73
40	การวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์.....	75
41	การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านการจะยังคงซื้อขายต่อไป เป็นรายคู่ในแต่ละระดับประสบการณ์.....	76
42	แสดงนิสัยของนักลงทุนที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ ของนักลงทุนด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยต่อไป.....	77
43	แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	79
44	แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป.....	80
45	แสดงนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการซื้อขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย.....	82
46	แสดงนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการซื้อขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลัก ทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป.....	84

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 ลักษณะเฉพาะของนักลงทุน.....	15
3 ช่วงอายุของผู้ลงทุน.....	17
4 ตัวอย่างการวิเคราะห์ทางเทคนิค.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเริ่มเปิดดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์วันแรกในวันที่ 30 เมษายน 2518 มีหลักทรัพย์เข้าซื้อขาย 16 หลักทรัพย์ แบ่งเป็นหลักทรัพย์ภาครัฐบาล 2 หลักทรัพย์ หลักทรัพย์ภาคเอกชน 14 หลักทรัพย์ จากบริษัทจดทะเบียน 7 บริษัท และบริษัทรับอนุญาต 2 บริษัท มีมูลค่าการซื้อขายในวันแรก 2.03 ล้านบาท และดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในวันนี้ถือเป็นวันฐานที่ระดับ 100 จุด (วิกรม เกษมวุฒิ 2546, 20-21)

ในขณะที่ปัจจุบัน สถิติ ณ วันที่ 30 เมษายน 2547 พบว่าหลักทรัพย์ทั้งหมดมีจำนวน 522 หลักทรัพย์ 416 บริษัท มูลค่าตามราคาตลาดรวม 4,173.17 พันล้านบาท และมีมูลค่าตามราคาตลาดรวมของตลาดหลักทรัพย์ใหม่เท่ากับ 7.85 พันล้านบาท จำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียน 14 หลักทรัพย์ 12 บริษัท

ตลอดระยะเวลา 28 ปี ที่ผ่านมา ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ทำหน้าที่เป็นตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เสนอขายในตลาดทุน ช่วยให้ธุรกิจต่างๆสามารถระดมทุนเพื่อขยายกิจการ สร้างผลผลิต และนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศได้ พร้อมกันนี้การจัดให้มีศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ยังช่วยให้ผู้มีเงินออมสามารถมีแหล่งลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนที่ดีแก่เงินออมของตนได้

เศรษฐกิจของไทยในปัจจุบันสามารถฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อปี 2540 ได้เป็นอย่างดี และมีแนวโน้มของการขยายตัวที่ดี สัญญาณการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่เด่นชัดในรอบปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ผลประกอบการในปี 2546 ของบริษัทจดทะเบียนปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 47 อันเป็นพื้นฐานสำคัญให้ผู้ลงทุนมีความเชื่อมั่นในการลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ ในปี 2546 มีการลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์มูลค่ามหาศาลส่งผลให้มีการขยายตัวที่เกินความคาดหมายจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่มีอัตราผลตอบแทนที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดหลักทรัพย์อื่นในภูมิภาคเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์นับแต่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจเป็นต้นมา กล่าวคือมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันทำการในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 18,908 ล้านบาท หรือเพิ่มจากปี 2545 ถึงร้อยละ 126 ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ณ 31 ธันวาคม 2546 ปิดที่ระดับ 772.15 จุด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนคิดเป็นร้อยละ 117 และหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ใหม่มีมูลค่าตามราคาตลาดรวมทั้งสิ้น 4,803.55 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 141 คิดเป็นร้อยละ 81 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เปรียบกับร้อยละ 36 ในปีก่อน

เมื่อสถานการณ์ตลาดหุ้นเริ่มสดใสขึ้น ดังนั้นในปี 2546 จึงมีการเก็งกำไรกันมาก ซึ่งการเก็งกำไรเป็นเรื่องปกติของตลาดหุ้น ซึ่งมีปัจจัยมาจากเศรษฐกิจที่มีการขยายตัว การมีเสถียรภาพ การเกิดความมั่นใจ และการมองเห็นอนาคตข้างหน้าของประเทศไทย แต่เมื่อเริ่มมีกระแสข่าวร้ายเข้ามา ทำให้ตลาดหุ้นตกทันที ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงว่าตลาดหุ้นไทยยังบอบบาง ยังเกิดความหวั่นไหว และอยู่ท่ามกลางกระแสข่าวลือ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องช่วยกันพัฒนาให้ตลาดหุ้นมีความแข็งแกร่ง ด้วยการเป็นนักลงทุนที่ลงทุนบนพื้นฐานข้อมูลที่แข็งแกร่ง มีการศึกษาปัจจัยพื้นฐาน มีการวิเคราะห์ และติดตามเศรษฐกิจ การเมือง อุตสาหกรรม บริษัท ตลอดจนผู้บริหารของหุ้นที่จะลงทุน และเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงและพัฒนาคุณภาพของผู้ลงทุนเองด้วย ซึ่งผู้ลงทุนนับว่ามีความสำคัญยิ่งในตลาดหลักทรัพย์ เพราะเป็นผู้ซื้อขายหลักทรัพย์ และทำให้หลักทรัพย์เกิดการหมุนเวียนและมีสภาพคล่อง การมีฐานของผู้ลงทุนที่กว้างขวาง นักลงทุนมีคุณภาพ รวมทั้งมีสัดส่วนของผู้ลงทุนแต่ละประเภทที่เหมาะสม จะทำให้ปริมาณการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น มีสภาพคล่อง และมีเสถียรภาพ

จากภาวะความนิยมเข้ามาลงทุนอย่างมากในตลาดหลักทรัพย์ในระยะปี 2546 แล้วได้กำไรกันจำนวนมากทำให้เกิดการไล่ราคาหุ้นขึ้นไปสูงกว่าปัจจัยพื้นฐาน นักลงทุนรายย่อยประเภทบุคคลธรรมดา ที่เมื่อเห็นตลาดมีแนวโน้มสดใสก็เข้ามาซื้อขายตามข่าวลือ โดยขาดการศึกษาข้อมูล ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้ถูกเรียกว่า “แมงเม่า” ที่ชอบบินเข้ากองไฟ และมีบุคคลอีกกลุ่มที่ “กลัวตกรถไฟ” ก็แห่กันเข้ามาซื้อ แต่เมื่อมีข่าวลือต่างๆ เข้ามาทำให้บุคคลกลุ่มนี้เกิดภาวะ “ติดหุ้น” จำนวนมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้เกิดการลงทุนระยะยาว ซึ่งจะทำให้ตลาดหุ้นไทยมีความแข็งแกร่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อเกิดประโยชน์ต่อองค์กรประเภทบริษัทหลักทรัพย์ที่จะมีข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการและเป็นประโยชน์ต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะได้ทราบว่านักลงทุนไทยมีศักยภาพแค่ไหนเพื่อนำไปกำหนดแผนการพัฒนาตลาดหุ้นไทยให้มีความแข็งแกร่งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักลงทุนว่าส่งผลอย่างไรต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาที่ได้จะนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุง และให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแก่นักลงทุนตามลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ที่จะทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างเหมาะสมในอนาคต
2. การศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดา ส่วนใหญ่เป็นผู้ซื้อรายย่อย ซึ่งการทราบถึงพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินการต่างเพื่อให้ให้นักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนที่ถูกต้องเหมาะสมและอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่เชื่อถือได้ และนำไปสู่ความมีเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งสภาพการณ์ปัจจุบันยังมีนักลงทุนจำนวนมากที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยศึกษาข้อมูลไม่เพียงพอ แต่เข้าไปลงทุนตามกระแสนิยม ทำให้เกิดการขาดทุนและส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรสำหรับการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 25,518 ราย (ข้อมูล ณ ไตรมาสที่สี่ พ.ศ.2546: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวนรวมทั้งสิ้น 25,518 ราย ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรที่ทราบจำนวนประชากรของยามานะ (Taro Yamane 1973 :1088) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 394 คน จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในกรอบกลุ่มตัวแทนนักลงทุนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิธีการเก็บตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgment Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ 5 แห่ง ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์เอเซียพลัส จำกัด (มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ซิมิโก จำกัด (มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และ บริษัทหลักทรัพย์ไทยพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สูงสุด 5 อันดับแรก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, เมษายน 2547)
2. นำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่จำนวนเท่าๆ กัน
3. จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ มีดังนี้

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 อายุ ได้แก่

1.2.1 ไม่เกิน 30 ปี

1.2.2 31 – 40 ปี

1.2.3 41 – 50 ปี

1.2.4 51 ปี ขึ้นไป

1.3 สถานภาพ ได้แก่

1.3.1 โสด

1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.3.3 หย่าร้าง / หม้าย/ แยกกันอยู่

- 1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด ได้แก่
 - 1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 1.4.2 ปริญญาตรี
 - 1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.5 อาชีพ ได้แก่
 - 1.5.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 - 1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน
 - 1.5.3 ค้าขายส่วนตัว
 - 1.5.4 ประกอบธุรกิจ
 - 1.5.5 เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน
 - 1.5.6 นักเรียน/นักศึกษา
 - 1.5.7 ประกอบอาชีพอิสระ
 - 1.5.8 อาชีพอื่นๆโปรดระบุ.....
- 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้แก่
 - 1.6.1 ไม่เกิน 20,000 บาท
 - 1.6.2 20,001 - 40,000 บาท
 - 1.6.3 40,001 - 60,000 บาท
 - 1.6.4 60,001 - 80,000 บาท
 - 1.6.5 80,001 - 100,000 บาท
 - 1.6.6 มากกว่า 100,000 บาท
2. ประสบการณ์ ในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน
 - 2.1 ประสบการณ์ในการลงทุน
 - 2.2 ประเภทของบัญชีการซื้อขาย (margin,cash)
 - 2.3 แหล่งที่มาของเงินทุน
- 3.นิสัยของนักลงทุน
 - 3.1 ความกล้าเสี่ยง
 - 3.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 3.3 การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
 - 3.4 ความระมัดระวังรอบคอบ
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์
 - 4.1 ปัจจัยพื้นฐาน
 - 4.1.1 การเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวโจนส์
 - 4.1.2 ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค
 - 4.1.3 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank rate)

4.2 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

4.2.1 ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในช่วงที่ผ่านมา

4.3 ปัจจัยด้านข่าว

4.3.1 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ

4.3.2 การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ

4.3.3 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

4.3.4 ดุลการชำระเงิน

4.3.5 ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ

4.3.6 ภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ

4.3.7 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ

4.3.8 การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในประเทศ

4.3.9 การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4 มูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนต่างชาติ

4.4.1 มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักลงทุนทั่วไป** หมายถึง บุคคลธรรมดาที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผ่านบริษัทหลักทรัพย์
2. **ตลาดหลักทรัพย์** หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษจาก “The Securities Exchange of Thailand” เป็น “ The Stock Exchange of Thailand ” (SET)
3. **บริษัทหลักทรัพย์** หมายถึง บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์
4. **เจ้าหน้าที่การตลาด** หมายถึง เจ้าหน้าที่ของบริษัทหลักทรัพย์ที่ทำหน้าที่ชักชวน หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนแก่ลูกค้า เพื่อให้เกิดการซื้อขายหลักทรัพย์
5. **พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์** หมายถึง ลักษณะการซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่ ความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์, มูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์, ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน, จุดมุ่งหมายในการลงทุน และจำนวนบริษัทหลักทรัพย์ที่เปิดบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์
6. **ปัจจัยที่มีอิทธิพล** หมายถึง ปัจจัยที่มีผลทำให้นักลงทุนทั่วไปตัดสินใจซื้อหรือขาย

หลักทรัพย์ตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ด้านประชากรศาสตร์ ประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ นิัยของการลงทุน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์

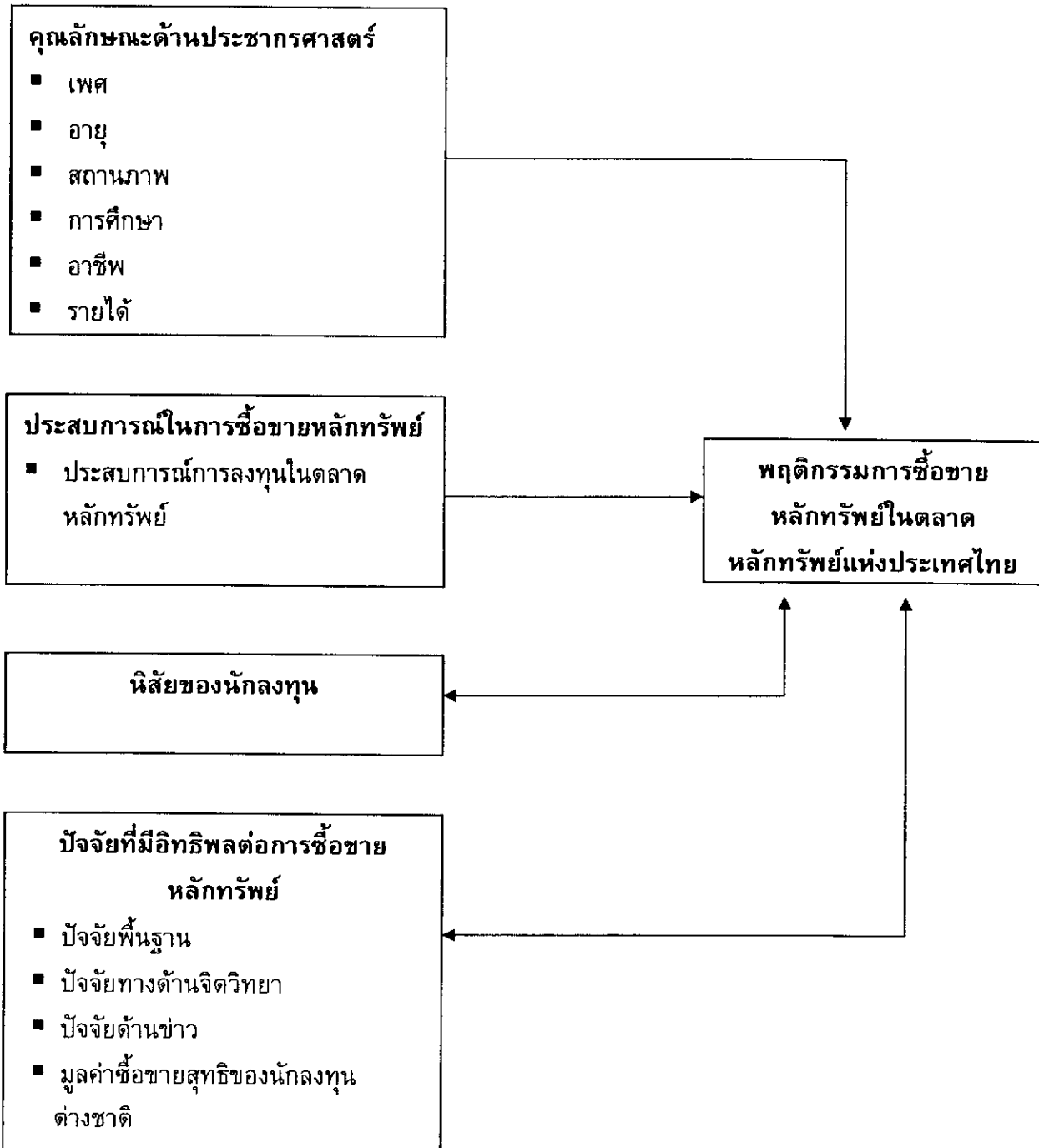
7. การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis) การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมายังสภาพอุตสาหกรรม ตลอดจนผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัท มาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตของบริษัท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง“ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร” มีกรอบคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ(Independent Variables)

ตัวแปรตาม(Dependent Variable)

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. นิสัยของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการลงทุน
2. จุดมุ่งหมายในการลงทุน
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน
5. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์
6. ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)
7. ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการลงทุน

“การลงทุน” (Investment) หมายถึงการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบันซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี (เพชรี ชุมทรัพย์.2544 : 1)

“การลงทุน” หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต (จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2544 : 7 ; อ้างอิงจาก Reilly.1992 : Investment)

การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภทคือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น ฯลฯ เป็นการลงทุนที่มีได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่เพื่อความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) เป็นการลงทุนซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน การลงทุนประเภทนี้เป้าหมายในการลงทุนคือกำไร

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือ หุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้

ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss)

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of principal)
2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income)
3. ความมั่งคั่งของเงินทุน (Capital growth)
4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability)
5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity)
6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification)
7. ความพอใจด้านภาษี (Favorable Tax status)

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน

แนวคิดในเรื่องแรงจูงใจ

McClelland (McClelland's acquired-needs theory) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2542:415-416) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องแรงจูงใจหรือทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 3 ประการคือ

1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ได้พบว่าบุคคลมีความต้องการอำนาจสูงจะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นผู้นำเป็นนักพูด เป็นผู้ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เช่น นักลงทุนบางรายที่มีพฤติกรรมในการลงทุนด้วยประมาณเงินมากเพื่อที่จะได้เข้าไปมีบทบาทครอบงำและบริหารกิจการของบริษัทต่าง ๆ

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีความต้องการข้อนี้สูงจะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลี่ยงความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกกลุ่มสังคม เขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิง พยายามสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เช่น การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องการที่จะเป็นนักลงทุนโดยการเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้าของโบรกเกอร์ จะมีความรู้สึกว่าได้รับการยกย่องว่ามีฐานะการเงินที่ดี เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ

3. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อความล้มเหลว ต้องการแข่งขัน

และกำหนดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง และมีการป้อนกลับในการทำงานตลอดจนมีความปรารถนาที่จะทำงานให้ดีกว่าบุคคลอื่น แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในการค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาคือดีที่สุด เช่น นักลงทุนมีความต้องการที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยคาดหวังว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ (เพชร ชุมทรัพย์.2544 : 64)

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นย่อมแล้วแต่โอกาสการลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนักลงทุนมี 2 ลักษณะ

1.1 Conservative เป็นการเล่นหุ้นแบบเน้นความปลอดภัยของเงินทุนเป็นสำคัญ ได้รายได้พอสมควร แต่ขอให้มีความเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนระยะยาว แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีจังหวะที่ราคาหุ้นสูง ผู้ลงทุนอาจนำออกขายเอากำไรได้

1.2 Enterprising การลงทุนลักษณะนี้ ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้น เขาจะขายและซื้อหุ้นบ่อยครั้ง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้เงินทุนงอกเงย และได้รายได้รวม (เงินปันผล + กำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้น

1.3 หลักทรัพย์ที่จะลงทุนนี้ จะต้องเป็นหุ้นของบริษัทที่กำลังเติบโต มีโครงการขยายงานหรือขยายกิจการตามที่ได้ออกแบบไว้ บริษัทลักษณะนี้จะจ่ายเงินปันผลในอัตราต่ำ ซึ่งผู้ลงทุนก็ยังพอใจ ทั้งนี้บริษัทลักษณะนี้จะมีการวางแผนขยายกิจการ มักจะเก็บกำไรส่วนหนึ่งไว้เพื่อการนี้และจะจ่ายเงินปันผลแต่น้อย ผลคือถ้าขยายกิจการประสบความสำเร็จ เงินปันผลในอนาคตจะได้มากขึ้น ขณะเดียวกันราคาก็จะสูงขึ้นด้วย

2. นักเก็งกำไร (Speculator) เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูงโดยหวังผลตอบแทนในรูปกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้นๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร (Speculative) ผู้เล่นหุ้นในลักษณะนี้ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ และการตัดสินใจที่ฉับไว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งกำไรถูกต้องก็จะได้กำไรช่วงสั้น ๆ แต่ถ้าเก็งกำไรผิดก็จะเกิดผลขาดทุนในเวลาอันสั้นเช่นเดียวกัน

ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับ ระดับความเสี่ยง และ ระยะเวลาในการลงทุน (จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2544 : 14)

1. ความแตกต่างด้านระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยทั่วไปแล้วการเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการลงทุน

2. ความแตกต่างด้านระดับของความเสี่ยง นักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่านักเก็งกำไร

3. ความแตกต่างด้านระยะเวลาการลงทุน ระยะเวลาที่นักเก็งกำไรถือหลักทรัพย์เก็งกำไรจะสั้นกว่านักลงทุน

ตามทฤษฎีของต่างประเทศได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาไว้ โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) และการวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา(Psychographics)

ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น ความนิยมชอบส่วนตัว บุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งอาจแตกต่างกันออกไปโดยการวิเคราะห์ทางด้านของจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญได้แก่

Barnewall Two-Way Model

Baillard,Biehi & Kaiser Five-Way Model

Barnewall Two-Way Model

เป็นวิเคราะห์วิจัยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่างๆเป็นเวลากว่า 13 ปีโดย Marilyn MacGruder Barnewall แห่ง MacGruder Agency พบว่า นักลงทุนสามารถแบ่งแยกออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 ลักษณะได้แก่

1. นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investors) มักจะหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

1.1 บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยตนเองไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรค หรือสร้างด้วยมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก หรือขายที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นจากถนนตัดผ่าน

1.2 บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวขาดทุน

1.3 ลูกจ้างที่มีการงานในตำแหน่งสูงในบริษัท และองค์กรขนาดใหญ่เช่น หน่วยงานและที่ปรึกษากฎหมาย นักบัญชี

1.3 แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภทรอรับผล มักมอบหมายการจัดการลงทุนให้แก่มืออาชีพมากกว่าจัดการลงทุนด้วยตนเอง

2. นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) มักชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินลงทุนโดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญไป ก็สามารถสร้างใหม่ได้ บุคคลเหล่านี้ได้แก่

2.1 บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือของตัวเอง

2.2บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใดในสายอาชีพต่างๆเช่น ทนายความ
อิสระ นักบัญชี

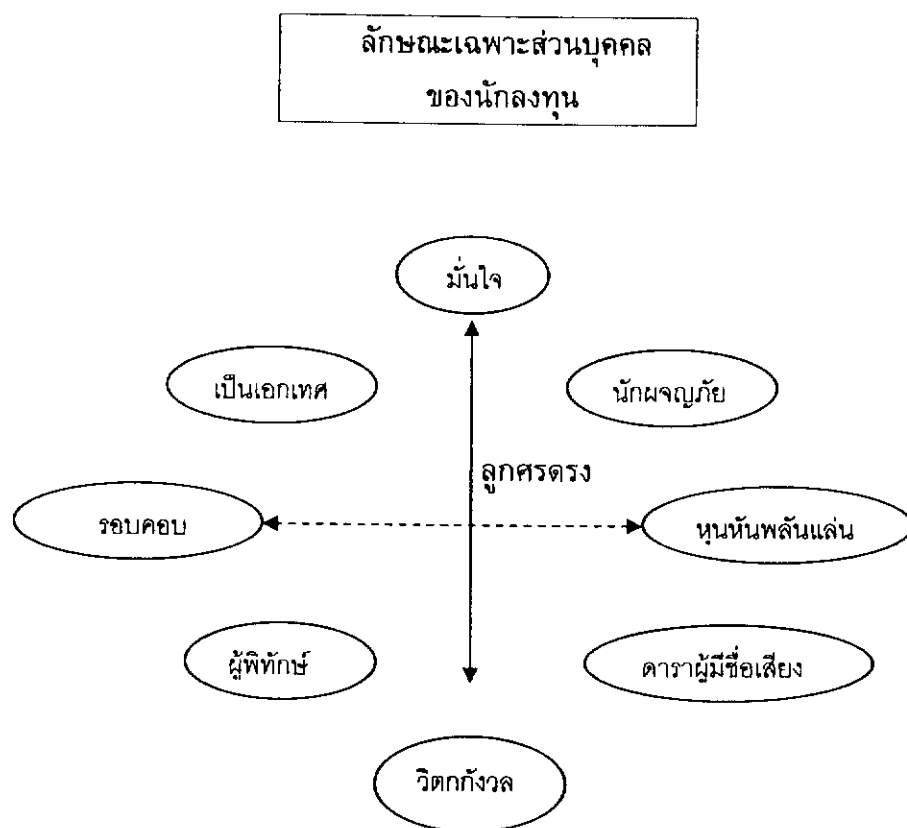
2.2 ศัลยแพทย์มือดี นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล มักจัดการลงทุนด้วยตนเอง
เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูง

Baillard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

เป็นทฤษฎีที่ได้แยกแยะประเภทนักลงทุนโดยได้ใช้การวิเคราะห์จากระดับความมั่นใจ
(Level of Confidence) และแนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้นๆ เมื่อมีสิ่งเข้ามาใน
ชีวิต (รวมถึงการลงทุน)บุคคลย่อมมีปฏิกิริยาที่แตกต่าง อาจมี ความมั่นใจ (Confident) หรือในทาง
ตรงกันข้าม อาจมีความวิตกกังวล(Anxious) ในขณะเดียวกันความมั่นใจหรือความวิตกกังวลที่บุคคล
มีจะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติของบุคคลนั้นๆไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการอย่างรอบคอบระมัดระวัง
(Careful) มีการวิจัยวางแผนหรือดำเนินการอย่างหุนหันพลันแล่น(Impetuous) ขาดความระมัดระวัง

Baillard, Biehi & Kaiser (BB&K) มีแกนจิตวิทยามนุษย์ 2 แกนได้แก่

1. แกนตั้ง Confident – Anxious Axis (แสดงเป็นเส้นทึบ) ด้านบนสุด แสดงความมั่นใจ
สูง และด้านล่างสุดแสดงความวิตกกังวล
2. แกนนอน Careful – Impetuous Axis (แสดงเป็นเส้นประ) ด้านซ้ายสุดแสดงความ
ระมัดระวังและด้านขวาสุดแสดงความหุนหันพลันแล่น

ภาพประกอบ 2 Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model

Bailard, Biehi ;& Kaiser Five-Way Model ได้ทำการจำแนกประเภทนักลงทุนออกเป็น 5 ประเภทดังแผนภาพด้านบน

1. นักผจญภัย (Adventurer) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้มักใช้ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นผู้ที่มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ มักจะหุนหันพลันแล่น ไม่ค่อยจะคิดให้รอบคอบ มักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Investor)

2. ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นมีความสุขในการตัดสินใจเองเช่นเดียวกับ นักผจญภัย (Adventurer) จะต่างกันตรงที่ว่าจะตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวังหลังจากมีข้อมูลเพียงพออย่างถี่ถ้วนแล้วเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Management Approach) มักลงทุนด้วยตัวเอง แต่ถ้าไว้วางใจผู้จัดการกองทุน (fund manager) มีอาชีพจัดการลงทุนไว้ให้แล้ว ก็มักจะไม่วางใจมาอยู่เลย

3. ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้มักขี้กังวล ในขณะเดียวกันก็เป็นพวกตามกระแส กลัวตกข่าว ตกฐาน จึงมักตัดสินใจเร็วโดยไม่ค่อย

ระมัดระวังส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์(broker) มากกว่าจะเป็นลูกค้าของผู้จัดการกองทุน (fund manager)

4. ผู้พิทักษ์ (Guardian) ลูกค้าที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักจะระมัดระวังรอบคอบ ก่อนข้างจู้และมีความวิตกกังวลมาก เป็นคนที่รู้ข้อจำกัดของตัวเองและกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจให้ผู้จัดการกองทุน (fund manager) มีอาชีพเข้ามาช่วยในการจัดการลงทุนมักจะพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผล(Passive Management Approach) มากกว่า

5. ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ได้แก่ลูกค้าที่ไม่ตกอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งข้างต้น แต่จะมีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

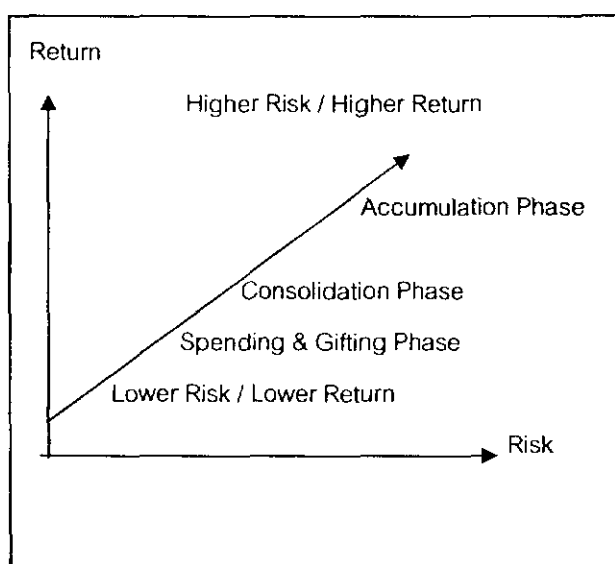
การวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์แบบลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics) เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนบุคคลธรรมดา จากคุณสมบัติ เช่น รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle)

รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงินเมื่อบุคคลมีรายได้(Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน(Current consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้นไปใช้ในการจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่ต้องการในอนาคต (future consumption) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการลงทุนเกิดจากการที่บุคคลยอมเสี่ยงสละการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ นั่นเอง

ช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้นั้นคือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้น ก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น

จากสถิติพบว่าผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้อยู่ในช่วงเริ่มสะสมทรัพย์มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่า (Higher risk / higher return ด้านขวามือของรูป) เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบผลดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าจะมีรายได้ที่มั่นคงแล้ว ก็มักนิยมจะลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงโดยรวมต่ำลง แม้ว่าผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม (Lower risk / lower return ด้านซ้ายมือของรูป) ทั้งนี้เพราะหากพลาดแล้ว ช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอที่จะเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่

ภาพประกอบ 3 แสดงช่วงอายุของผู้ลงทุน

ช่วงอายุ (Life Cycle) ของผู้ลงทุนแบ่งออกเป็น

1. Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์หนี้สินอาจมากกว่าทรัพย์ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนอายุนี้มักจะชอบลงทุนประเภท Higher risk / higher return
2. Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินมีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น
3. Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิมก่อนเกษียณอายุงาน
4. Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากเกินไปที่จะใช้หมด จึงเหลือเพื่อแผ้วเจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้

(เพชร ชุมทรัพย์. 2544: 6) ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปีอาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตรทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง หารายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตะหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจแน่นอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด อันได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน และก็จะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

2. อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ สูงขึ้นไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามหากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมี

กำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมการขยายตัวของธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ ก็จะได้รับผลดีด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหรือค่าเงิน หากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี

4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดีก็จะทำให้มีความต้องการสินค้ามากขึ้นจะส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงกันข้ามหากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ออดขายสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศลดน้อยลงจะทำให้เกิดผลกระทบต่อนักลงทุนในประเทศ

ปัจจัยด้านการเมือง

ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุน

1. การเมืองภายในประเทศซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเป็นอย่างยิ่ง เช่น การก่อการปฏิวัติ การก่อจลาจล

2. การเมืองภายนอกประเทศ เช่น เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมถล่มตึกเวิลด์เทรด เมื่อวันที่ 11 เดือนกันยายน 2544

ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์

หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ ราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจซื้อหรือขายในแต่ละช่วงเวลา เช่น

1. ฐานะการเงินของบริษัท และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน
2. การประกาศจ่ายเงินปันผล
3. การขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลา
4. การประกาศเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลาซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่

1. แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ
2. บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากโบรกเกอร์
3. คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน/ญาติพี่น้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis)

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมายังสภาพอุตสาหกรรม ตลอดถึงผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตของบริษัท ในการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ตลอดจนระดับราคาของหลักทรัพย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น และข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและที่คาดว่าจะได้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ของรัฐบาล ฯลฯ

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ควรพิจารณาวัฏจักรธุรกิจประเภทของอุตสาหกรรม วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม และโครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรมควบคู่กันไป หลังจากได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาถึงภาวะการลงทุน และประเภทของอุตสาหกรรมที่จะเลือกลงทุนแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็จะเป็นการวิเคราะห์บริษัทเพื่อการศึกษาถึงบริษัทที่ควรลงทุนราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ โดยที่ควรวิเคราะห์ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ คือการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่ดีที่สุด ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ความเสี่ยงระดับหนึ่งอย่างไรก็ตาม การกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์และการวางรูปแบบของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนให้ดีที่สุดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนสามารถยอมรับได้ ซึ่งอาจแตกต่างกันไป ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบและตัดสินใจให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนที่ผู้ลงทุนตั้งไว้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานมีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Analysis) การวิเคราะห์เศรษฐกิจเน้นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นมาตลอดจนแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกและแนวนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์หรือไม่เพียงใด นอกจากนั้นการวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรธุรกิจและนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลด้วย เช่น นโยบายการเงินและนโยบายการคลังเป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยในตลาดในปัจจุบันและที่คาดว่าจะได้ในอนาคต ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (GNP) ผลผลิตในประเทศเบื้องต้น (GDP) รายได้ส่วนบุคคล ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีราคาผู้ผลิต (PPI) อัตราการว่างงาน ผลผลิตอุตสาหกรรม ปริมาณการขายปลีก ฯลฯ

จากภาพรวมทางเศรษฐกิจจะทำให้สามารถกำหนดขอบเขตย่อยของการลงทุนที่น่าสนใจ เช่น การวิเคราะห์เศรษฐกิจพบว่า การใช้จ่ายของภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ก็อาจจะพิจารณาว่า การลงทุนในกิจการที่เป็นการผลิตสินค้าประเภททุน ได้แก่ การผลิตเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ เป็นการลงทุนที่น่าสนใจ หรือพบว่าการใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มที่ลดลง ก็อาจจะหลีกเลี่ยงการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะขึ้นลงตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม เป็นขั้นตอนการศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรม การเติบโตของยอดขายและกำไร เพื่อคัดเลือกอุตสาหกรรมที่เหมาะสมจะลงทุน โดยจะพิจารณาเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ความสัมพันธ์กับวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycles) การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะหว่งรุ่งเรืองกับชะลอตัวย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ ในระดับที่ต่าง ๆ กัน สามารถจำแนกประเภทของอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจได้ 3 กลุ่ม คือ

2.1.1 อุตสาหกรรมที่เติบโตสูงกว่าการเติบโตของเศรษฐกิจ (Growth Industries)

2.1.2 อุตสาหกรรมที่เติบโตในระดับเดียวกับเศรษฐกิจ (Cyclical Industries)

2.1.3 อุตสาหกรรมที่ไม่ตกต่ำตามเศรษฐกิจ (Defensive Industries)

2.2 วงจรชีวิตอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) เป็นรูปแบบขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้น ได้แก่

2.2.1 ขั้นบุกเบิก (Pioneering Stage) มีผู้ผลิตน้อยราย ยอดขายเติบโตช้า ผลิตภัณฑ์ยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ กำไรต่อหรือขาดทุน และอัตราการล้มเหลวของกิจการสูง

2.2.2 ขั้นเจริญเติบโต (Growth Stage) ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับของตลาด ยอดขายเพิ่มขึ้นรวดเร็ว เริ่มมีคู่แข่งเข้ามาในตลาด การแข่งขันยังไม่รุนแรง กำไรโน้มเอียงสูงขึ้น

2.2.3 ขั้นเติบโตเต็มที่ (Maturity Stage) ยอดขายเพิ่มในอัตราที่ลดลง ผลิตภัณฑ์เลียนแบบเข้ามาแข่งขัน การแข่งขันเริ่มรุนแรง กำไรมีแนวโน้มลดลง

2.2.4 ขั้นถดถอย (Declining Stage) ยอดขายลดต่ำลง ผลิตภัณฑ์ใหม่เข้ามาทดแทนอัตรากำไรตกลง เริ่มมีกิจการถอนตัวออกไป

2.3 ภาวะแข่งขันในอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการนำแนวคิดกลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ของ Michael E.Porter มาศึกษาสถานการณ์แข่งขันของธุรกิจ ในอุตสาหกรรม โดยแบ่งเป็น 5 ส่วนคือ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2544 : 52)

2.3.1 การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถ้ามีการแข่งขันที่สูง อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าจะดำเนินธุรกิจได้ง่ายเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันต่ำ

2.3.1.1 จำนวนกิจการในอุตสาหกรรมยิ่งมาก การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.2 ขนาดของกิจการที่ใกล้เคียงกันมากในอุตสาหกรรม การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.3 ตลาดเติบโตน้อย การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.4 โครงสร้างต้นทุนที่มีต้นทุนคงที่สูง จะเกิดการแข่งขันดัดราคา

2.3.2 การเข้ามาของกลุ่มรายใหม่ ซึ่งถ้ายากก็แสดงว่าจำนวนคู่แข่งชั้นจะมี
น้อยรายซึ่งการดำเนินธุรกิจจะทำได้สะดวกกว่าการลงทุนสูง ย่อมเข้ามาได้ยาก

2.3.2.1 เกิดการปิดกั้นช่องทางการจัดจำหน่าย คู่แข่งก็เข้าสู่ธุรกิจได้ยาก

2.3.2.2 การเปลี่ยนตราห้อยของผู้บริโภคมีต้นทุนสูง คู่แข่งก็เข้าสู่ธุรกิจได้ยาก

2.3.2.3 กิจการเต็มผลิตในระดับที่เกิดการประหยัดจากขนาดอยู่แล้ว ไม่เหลือ
กำไรมากซึ่งไม่คุ้มที่จะเข้ามาแข่งขัน

2.3.2.4 ข้อจำกัดจากภาครัฐสำหรับผู้ผลิตรายใหม่

2.3.3 สินค้าทดแทน ถ้าหาสินค้าทดแทนได้ง่ายก็แสดงว่า ธุรกิจนี้ไม่น่าสนใจ
เท่าที่ควร

2.3.3.1 อุตสาหกรรมใดมีสินค้าทดแทน แนวโน้มการทำกำไรจะต่ำลง

2.3.3.2 เกิดการเปรียบเทียบคุณสมบัติของสินค้า

2.3.4 อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อมีอำนาจมาก อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่
น่าสนใจ

2.3.4.1 ผู้ซื้อที่มีอำนาจต่อรองสูง หากมีผู้ซื้อรายใหญ่ในสัดส่วนสูงเมื่อเทียบจาก
ยอดขายของผู้ขาย

2.3.4.2 ผู้ซื้อจะมีอำนาจต่อรองสูง หากผู้ซื้อทราบโครงสร้างต้นทุนของผู้ขาย

2.3.5 อำนาจการต่อรองของผู้ขายปัจจัยการผลิต ถ้ามีอำนาจมากย่อมทำให้การทำ
ธุรกิจเป็นไปด้วยความลำบาก

2.3.5.1 ผู้ขายปัจจัยการผลิตมีน้อยราย จะมีอำนาจกำหนดราคาสูง

2.3.5.2 ผู้ขายปัจจัยการผลิตรวมตัวกัน สามารถกำหนดความเป็นไปได้ของ
ตลาดได้

2.3.5.3 ผู้ขายปัจจัยการผลิตจำหน่ายให้หลายอุตสาหกรรม ย่อมได้เปรียบในการ
ต่อรอง

2.3.5.4 ไม่มีปัจจัยการผลิตที่ใช้ทดแทนได้หรือทดแทนได้น้อย ผู้ขายมีอำนาจ
ต่อรองสูง

ปัจจัยดังกล่าวทั้ง 5 เป็นตัวกำหนดโครงสร้างการแข่งขันและแนวโน้มในการทำ
กำไรของบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรม

3. การวิเคราะห์บริษัท เป็นการศึกษาคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยแบ่งการวิเคราะห์
ออกเป็น 2 รูปแบบ คือการวิเคราะห์ด้านตัวเลข (Quantitative) และการวิเคราะห์ด้านคุณภาพ
(Qualitative) ผลการวิเคราะห์จากสองรูปแบบ นำมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อที่จะหาบทสรุป

การวิเคราะห์ด้านตัวเลข เป็นการวิเคราะห์จากตัวเลขต่าง ๆ ในงบการเงินหรือก็คือการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งปกติจะใช้เพียงเครื่องมือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นหลัก หากต้องการให้สังเกตได้ง่ายขึ้นควรปรับให้มีการวิเคราะห์อัตราส่วนตามแนวดิ่ง (Common Size Analysis) และควรพิจารณาในลักษณะของแนวโน้ม (Trend Analysis) จะได้ผลที่ชัดเจนขึ้น เป้าหมายการวิเคราะห์เพื่อประเมินจุดอ่อนจุดแข็งในส่วนต่าง ๆ ของบริษัทส่วนใหญ่ จะพิจารณาถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ส่งต่อไปยังผู้ถือหุ้น เช่นกำไรต่อหุ้น(EPS)อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เช่นการตลาด การผลิต การบริการ การวิจัยและพัฒนาบุคลากร การเงิน การบริหาร และ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร เป้าหมายของการวิเคราะห์เพื่อประเมินระดับความสามารถในการแข่งขัน และศักยภาพในการทำกำไรของบริษัท

โดยทั่วไปการวิเคราะห์บริษัทสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ

3.1 การวิเคราะห์แนวโน้มของบริษัทว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในช่วงที่ผ่านมา โดยพิจารณาอัตราส่วนต่าง ๆ ว่ามีการปรับดีขึ้นหรือด้อยลงอย่างไรในช่วงดังกล่าว

3.2 การเปรียบเทียบอัตราส่วนต่าง ๆ เทียบกับคู่แข่งหรือค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการศึกษารูปแบบการซื้อขายในอดีต (ระดับราคาและปริมาณ) เพื่อคาดการณ์แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ใช้ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทมาวิเคราะห์

แนวคิดการวิเคราะห์ทางเทคนิคพัฒนามาจากสมมติฐาน 3 ประการคือ

1. ตลาดได้สะท้อนข่าวสารทั้งหมดไว้แล้ว (Market Action Discounts Everything) ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันได้รับรู้และตีค่าสะท้อนถึงสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งที่เปิดเผย และยังไม่เปิดเผยอย่างเป็นทางการไว้ทั้งหมดแล้ว

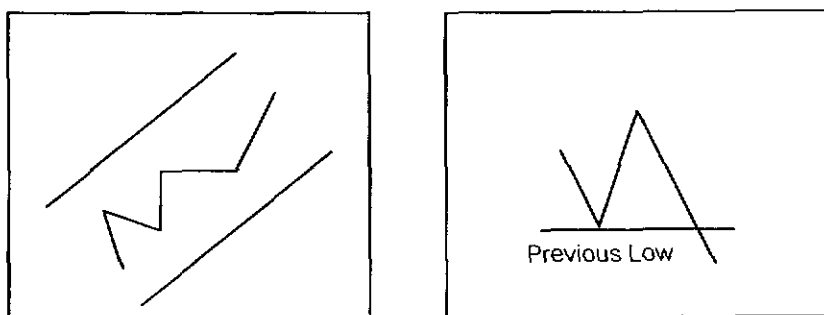
2. ราคาจะเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้ม (Prices move intrends) ราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวใน 3 ลักษณะ คือ แนวโน้มขึ้น (Uptrend) แนวโน้มลง (Downtrend) และแนวโน้มประคองตัวไปด้านข้าง (Sideway)

3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย (History Repeats Itself) ลักษณะความเป็นไปของสภาพการณ์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เมื่อสภาพการณ์ในปัจจุบันมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะให้ผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกับที่เคยเกิดขึ้นแล้ว

ในขณะใดขณะหนึ่งจะมีทั้งผู้ซื้อเพราะคิดว่าหุ้นมีราคาต่ำกว่าราคาที่เหมาะสม (Undervalue) และราคามีแนวโน้มจะปรับตัวสูงขึ้นซึ่งทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดลดลงและผลักดันให้ราคาสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ขายคิดว่าหุ้นมีราคาที่เหมาะสม (Overvalue) จึงขายหุ้นหรือกระจายหุ้นเข้าสู่ตลาด ทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดเพิ่มขึ้นและกดให้ราคาหุ้นลดลง

การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะอาศัยข้อมูล 3 ส่วน คือ ราคาหุ้น ปริมาณการซื้อขายและช่วงเวลา โดยปรับนำเอาเทคนิคทางคณิตศาสตร์จำนวนมากมาใช้เพื่อหาตัวชี้วัด (Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages) ของราคาในตลาด เพื่อค้นหาแนวรับ (ระดับราคาซื้อ) และแนวต้าน (ระดับราคาขาย) หรือ แนวโน้มของราคา หรือ การนำเอาราคาสูง-ต่ำในอดีตมาเพื่อบ่งชี้ “การทะลุผ่าน (Break Outs)” เพื่อบอกทิศทางของการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น เทคนิคที่ได้รับความนิยมอีกประเภทหนึ่งที่เรียกว่า ปริมาณการซื้อขายคงค้าง (On-Balanced-Volume) คำนวณค่าโดยการนำเอาปริมาณหุ้นที่ซื้อขายบวกหรือลบกับปริมาณการซื้อขายคงค้างของวันก่อนหน้า โดยหากราคาหุ้นเปิดสูงขึ้นจากวันก่อนหน้าจะนำไปบวกเข้า แต่ถ้าราคาหุ้นเปิดลดลงจะนำไปลบออกซึ่งเป็นการประมาณการสะสมหุ้นของนักลงทุนบางกลุ่ม

ตัวอย่างทางเทคนิค การอ่านภาพแผนภูมิทางเทคนิคในระดับพื้นฐาน นักลงทุนจะเห็นแนวโน้มโดยรวมของตลาดหรือราคาหุ้น หากราคาสูงต่ำมีการแกว่งตัวแบบฟันปลา (Zig-Zag) ตามแนวขาขึ้น นักเทคนิคจะกล่าวว่าราคาหุ้นกำลังปรับเพิ่มขึ้นตามแนวโน้ม แนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงเมื่อราคาลดลงต่ำกว่ายอดเดิม (Previous Low) เหตุการณ์นี้บ่งชี้ว่า ความต้องการซื้อหุ้นเริ่มอ่อนลงและมีจำนวนผู้ขายหุ้นมากกว่าผู้ซื้อจนไม่อาจประคองราคาไว้ได้

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างการวิเคราะห์ทางเทคนิค

นักลงทุนจำนวนมากนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐานในการเลือกหุ้นที่จะซื้อขายและใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อกำหนดจังหวะเวลาในการสั่งซื้อขายหุ้น

ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)

ตลาดทุน เป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาว (เกิน 1 ปี) สำหรับหน่วยงานซึ่งต้องการเงินทุนระยะยาวนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การขยายธุรกิจของผู้ประกอบกิจการเอกชน หรือการลงทุนด้านสาธารณูปโภคของภาครัฐบาล เป็นต้น โดยผู้ที่ต้องการระดมเงินทุนจะออกตราสารทางการเงิน หรือ “หลักทรัพย์ในตลาดทุน” ซึ่งประกอบด้วย หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตร

รัฐบาล หน่วยลงทุนของกองทุนรวม ใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นต้น เพื่อขายให้กับบุคคลภายนอกหรือประชาชนโดยทั่วไปใน “ตลาดแรก(Primary Market)” โดยมี “ตลาดรอง(Secondary or Trading Market)” ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางเสริมสภาพคล่องให้แก่หลักทรัพย์ที่ผ่านการจองซื้อในตลาดแรกให้สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนมือความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ได้ช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดแรกว่าเขาจะสามารถขายหลักทรัพย์นั้นเพื่อเปลี่ยนกลับคืนเป็นเงินสดได้เมื่อต้องการ (เพชร ชุมทรัพย์ . 2544 : 6)

ตลาดแรก

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่กำกับและดูแลตลาดแรก โดยบริษัทใดที่ต้องการออกหลักทรัพย์ใหม่เสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก (Initial Public Offering) หรือเสนอขายหลักทรัพย์อื่น ๆ แก่ประชาชน ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะต้องตรวจสอบสถานะทางการเงินและการดำเนินงาน ของบริษัทนั้นก่อนที่จะอนุมัติให้บริษัททำการออกหลักทรัพย์ขายแก่ประชาชนได้

ตลาดรอง

หลังจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก หลักทรัพย์จะสามารถทำการซื้อขายในตลาดรองได้ก็ต่อเมื่อ ผู้ออกหลักทรัพย์นั้นได้ยื่นคำขอและได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว ตลาดรองนี้ประกอบด้วย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) และศูนย์ซื้อขายตราสารหนี้ ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประวัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้น ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ไม่ได้รับความนิยมสนใจมากนักมูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2511 และ 114 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาทในปี พ.ศ.2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2515 แต่การซื้อขายหุ้นก็ยังคงเป็นที่สนใจโดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพก็ต้องปิดกิจการลงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าตลาดหุ้นกรุงเทพไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการสนับสนุน จากภาครัฐ ประกอบกับประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ ในเรื่องตลาดทุน

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จ แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบ และได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้นได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2510 - 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรกโดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ.2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์ซิดนีย์ เอ็ม รอบบิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษารoadmapของการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ.2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข “ประกาศคณะปฏิวัติที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน” การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ.2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ในปี พ.ศ.2518 รูปแบบทางกฎหมายต่าง ๆ ได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายนพ.ศ.2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรก และได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น “The Stock Exchange of Thailand” (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2534 (วารสารตลาดหลักทรัพย์ . 2544)

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ.2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อ ภาษาอังกฤษจาก “The Securities Exchange of Thailand” เป็น “The Stock Exchange of Thailand” (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2534 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. การดำเนินธุรกิจอื่นๆที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

องค์ประกอบที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่

1. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand)

ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรงแต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัวโปร่งใสและยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนกิจการต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

2. บริษัทสมาชิก (Broker)

ทำหน้าที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไปโดยบริษัทสมาชิกได้รับค่าธรรมเนียมเป็นการตอบแทนบริษัทสมาชิก(Broker) คือบริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง ให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้ประกอบกิจการตัวแทน นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ ในปัจจุบันนี้ มีบริษัทสมาชิกรวมทั้งสิ้น 49 บริษัท นอกจากนี้มีบริษัทหลักทรัพย์กลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้เป็นบริษัทสมาชิกในตลาดหลักทรัพย์โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นเพียง Associated Broker อีกต่อหนึ่ง ในการซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทสมาชิกอาจทำหน้าที่เป็นเพียงตัวแทน (Broker) หรือผู้ค้าหลักทรัพย์(Dealer) ก็ได้ ทั้งนี้บริษัทเหล่านี้ต้องแสดงตัวให้ผู้ลงทุนทราบอย่างชัดเจนว่าทำหน้าที่ใด หากทำหน้าที่เป็นตัวแทนก็จะได้ค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทน แต่หากทำหน้าที่เป็นผู้ค้าหลักทรัพย์แล้วก็จะซื้อขายในนามตัวเอง ผลตอบแทนที่ได้จะได้ในรูปของกำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์นั้น (Capital gain or capital loss)บริษัทสมาชิกแต่ละบริษัทจะมีหมายเลขประจำตัวหรือเลขที่นั่ง ตั้งแต่หมายเลขที่ 1 ถึง 49 ทั้งนี้เพื่อการสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. หลักทรัพย์จดทะเบียน (Listed Securities) หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชน จำกัดที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ของตนให้มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยทั้งหลักทรัพย์จดทะเบียนและบริษัทจดทะเบียนผู้ออกหลักทรัพย์นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดและเป็นไปตามข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์ (Listing Agreement) หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปัจจุบันมีดังต่อไปนี้

3.1 หุ้นสามัญ(Common Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน ซึ่งออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชนเพื่อให้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในธุรกิจนั้นๆโดยตรงหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง ร่วมตัดสินใจในปัญหาสำคัญในที่ประชุมผู้ถือหุ้น อาทิ การเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผล การควบรวมกิจการ ผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิออกเสียงตามสัดส่วนของหุ้นที่ถืออยู่ ผลตอบแทนที่จะได้โดยตรงก็คือ

เงินปันผลจากการกำไรในธุรกิจ กำไรจากการขายหุ้น (ในกรณีที่ขายได้ในราคาที่สูงกว่าราคาเมื่อซื้อ) และสิทธิในการจองซื้อหุ้นใหม่ ในกรณีที่มีการเพิ่มทุนจดทะเบียน ผลตอบแทนจากหุ้นสามัญไม่มีความแน่นอน อาจสูง หรือต่ำ หรือขาดทุน (ในกรณีขายคืนได้ราคาต่ำกว่าเวลาซื้อ) ขึ้นอยู่กับผลของการดำเนินงาน ของบริษัทนั้นๆ ตลอดจนปัจจัยภายนอกอื่นๆ ซึ่งคุณในฐานะผู้ลงทุนจะต้องศึกษาจาก แหล่งข้อมูล ที่น่าเชื่อถือพอ เพื่อประกอบการตัดสินใจทุกครั้ง

3.2 หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน มีข้อแตกต่างจากหุ้นสามัญคือผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินทุน ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ หุ้นประเภทนี้มีไม่มากนัก ในตลาดหลักทรัพย์ มีการซื้อขายกันน้อยหรือภาษาเทคนิคเรียกว่า มีสภาพคล่องต่ำ หุ้นบุริมสิทธิบนกระดานหุ้นสังเกตได้จาก สัญลักษณ์ -P ท้ายอักษรย่อของหุ้นสามัญ

3.3 หุ้นกู้ (Debenture) เป็นตราสารที่บริษัทเอกชนออก เพื่อกู้เงินระยะยาวจากผู้ลงทุน ผู้ลงทุนเมื่อตัดสินใจซื้อหุ้นกู้ จะมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของกิจการ บริษัทจะต้องจ่ายผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือตามระยะเวลา และอัตราที่กำหนด ผู้ถือจะได้เงินต้นคืนครบถ้วน เมื่อสิ้นสุดอายุตามระบุในเอกสาร ตลาดหุ้นกู้มักมีสภาพคล่องในการซื้อขายไม่มากนัก ส่วนใหญ่ซื้อขายโดยผู้ลงทุนประเภทสถาบันหรือผู้ลงทุนระยะยาว

3.4 หุ้นกู้แปลงสภาพ (Convertible Debenture) หุ้นกู้แปลงสภาพคล้ายคลึงกับหุ้นกู้ในข้อ 3 แตกต่างกันตรงที่หุ้นกู้แปลงสภาพมีสิทธิที่จะแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญในช่วงเวลาอัตรา และราคาที่กำหนดในหนังสือชี้ชวน ในช่วงที่เศรษฐกิจดีหุ้นประเภทนี้ได้รับความนิยมมาก เพราะผู้ซื้อคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้จากราคาหุ้นเมื่อแปลงสภาพแล้วซึ่งจะทำกำไรได้มากกว่าผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยของหุ้นกู้ธรรมดา

3.5 ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เป็นตราสารที่ระบุว่าผู้ถือครองจะได้รับสิทธิจองซื้อหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ หรือตราสารอนุพันธ์ในราคาที่กำหนดเมื่อถึงเวลาที่ระบุไว้ (ซึ่งราคาจองซื้อมักจะกำหนดไว้ต่ำหรือบางครั้งอาจได้รับหุ้นสามัญโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย) ใบสำคัญแสดงสิทธิจะออกควบคู่กับการเพิ่มทุนเป็นเทคนิคการตลาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ในการจูงใจให้ผู้ลงทุนจองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน หุ้นบุริมสิทธิ หรือหุ้นกู้ เป็นต้นว่าถ้าซื้อหุ้นเพิ่มทุนในวันนี้จะได้รับใบสำคัญแสดงสิทธิฟรีหรือในราคาที่กำหนด เช่น 12 บาท ในเวลาที่กำหนดอาจเป็นระยะเวลา 6 เดือนหรือ 1 ปีข้างหน้า

3.6 ใบสำคัญแสดงสิทธิระยะสั้น (Short-Term Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิชนิดนี้จะมีอายุไม่เกิน 2 เดือน และเป็นทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนจากผู้ถือหุ้นแทนการจัดสรรสิทธิในการจองซื้อหุ้น(Rights) และบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์สามารถยื่นคำขอให้อำนาจเป็นหลักทรัพย์ประเภทนี้ซื้อขายหมุนเวียนในตลาดหลักทรัพย์ได้

3.7 ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrant:DW) เป็นตราสารที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป (Warrant) โดยจะให้สิทธิแก่ผู้ถือ DW ในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์อ้างอิง (Underlying Securities) ซึ่งอาจเป็นหลักทรัพย์ (Stock) หรือดัชนีหลักทรัพย์

(Index) ในราคาใช้สิทธิ อัตราการใช้สิทธิ และระยะเวลาใช้สิทธิที่กำหนดไว้โดยบริษัทผู้ออก DW (Issuer) จะเป็นผู้กำหนดว่าจะเลือก ทำการส่งมอบให้แก่ผู้ถือ DW เป็นหลักทรัพย์หรือเงินสดก็ได้

3.8 หน่วยลงทุน (Unit Trust) คือตราสารที่ออกโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ในรูปของหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการระดมเงินทุนจากประชาชน โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะเป็นผู้บริหารกองทุนให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุดแล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นหน่วยในรูปของเงินปันผล กองทุนรวมมีหลายประเภทซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดได้ในหนังสือชี้ชวนซื้อหน่วยลงทุนของแต่ละกองทุนซึ่งจะมีการกำหนดนโยบายการลงทุนที่ชัดเจน ข้อดีของการลงทุนประเภทนี้คือจะมีผู้บริหารมืออาชีพดูแลเงินลงทุนแทน มีการกระจายความเสี่ยงลงในหุ้นกลุ่มต่างๆ และมีอำนาจต่อรองที่มากกว่าเพราะเป็นเงินกองทุนขนาดใหญ่

3.9 ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ (Non-Voting Depositary Receipts) เป็นตราสารการลงทุนประเภทใหม่ที่ออกโดยบริษัทไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์มีสถานะเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยอัตโนมัติ โดยมีหลักทรัพย์อ้างอิงเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายเอ็นวีดีอาร์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ในลักษณะเดียวกันกับการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยทั่วไปทั้งนี้ผู้ถือเอ็นวีอาร์จะได้รับผลตอบแทนทางการเงินเช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นสามัญ แต่จะไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทเท่านั้น เอ็นวีดีอาร์จะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างชาติที่ติดขัดในเรื่องพาดานการถือครอง แต่ก็มิได้จัดการซื้อขายของผู้ลงทุนไทยแต่อย่างใด

การนำบริษัทมหาชนจำกัดเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือที่เรียกกันว่าบริษัทจดทะเบียน (Listed Company) มีประโยชน์อย่างยิ่งในทางธุรกิจ สำหรับเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นเดิมสามารถจะระดมทุนเพื่อขยายกิจการได้ในต้นทุนที่ต่ำกว่าการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ทั้งเป็นการยกระดับการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนมีการตรวจสอบที่ได้มาตรฐาน สำหรับประชาชนทั่วไปก็จะมีทางเลือกในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น มีโอกาสที่ดีในการเข้าถือหุ้นในกิจการที่ตนสนใจ และเชื่อว่าจะเจริญก้าวหน้า

4. ผู้ลงทุน (Investor) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จำแนกนักลงทุนในตลาดออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ

- 4.1 นักลงทุนต่างประเทศ (Foreign Investors)
- 4.2 นักลงทุนสถาบันในประเทศ (Institutional Investors)
- 4.3 นักลงทุนทั่วไปในประเทศ (Local Investors)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิชิต อัคราทิตย์, เจริญชัย เล็งศิริวัฒน์ และปราณี เล็กศรีสกุล (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของชาวต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบปัญหา 2 ประการคือ ชาวต่าง ๆ โดยเฉพาะชาวเศรษฐกิจ ชาวการเมือง และชาวต่างประเทศมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ อย่างไร และหากชาวดังกล่าวมีผลกระทบจริงจะมีวิธีลดผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างไร โดยการทดสอบแบบจำลองโดยใช้ตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 150 ตัว ทำการทดสอบความมีนัยสำคัญที่ละตัวแปรปรากฏว่าตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % มีจำนวน 5 ตัว ได้แก่ มูลค่าซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศ ชาวการไหลเข้าเงินทุนจากต่างประเทศ ชาวการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ ชาวการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ และชาวการประกาศและเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ในตลาดหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่าชาวมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์จริง ประเภทของชาวและระดับของผลกระทบจะมากน้อยแตกต่างกันไปตามสภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา และผลกระทบที่เกิดขึ้นมีส่วนลดทอนเสถียรภาพและประสิทธิภาพของตลาดทุนไทย

พิศิษฐ์ จินดาเกียรติ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรม การซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาว่ารูปแบบการ ใช้ชีวิตและระยะเวลาที่ลงทุน และเครื่องมือการสื่อสารการตลาดมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขาย หลักทรัพย์หรือไม่ อย่างไรโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่าง 385 คนโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติการทดสอบค่าที (t - test) การ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi - square) และ สถิติการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สุพร จรูญรังษี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนใน ตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร และได้ทำการเปรียบเทียบ พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านภาวะการเมือง และด้านภาวะหลักทรัพย์ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล มีกลุ่ม ตัวอย่าง 385 คนโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติสหสัมพันธ์ อย่างง่ายของเพียร์สัน

อรุณี รักษาดี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณีนักลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำกัด (มหาชน) โดยได้ศึกษาถึงพฤติกรรมของนักลงทุน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักลงทุนโดยใช้ กลุ่มตัวอย่างคือนักลงทุนของบริษัท หลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำนวน 150 คน โดยใช้แบบสอบถามใน การเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า Chi-square

จินดา อุดมชัยสกุล (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการศึกษาได้แยกออกเป็น 2 ประเด็น ประเด็นแรก ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของนักลงทุนแต่ละกลุ่มที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (Set Index) ประเด็นที่สอง เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละกลุ่ม ทำการศึกษาโดยวิธี Ordinary least square

เกสริน เกาะดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขาย และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจซื้อขายของนักลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยคือนักลงทุนในหอนักลงทุนหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่มา 100 คน ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมติฐาน ได้ใช้ค่า t-test และ F-test

วรางคณา บุญเทียม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเลือกลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทยโดยเลือกศึกษากองทุนเปิดซึ่งมีหน่วยลงทุนซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและเป็นกองทุนรวมที่มีข้อมูลการถือครองหลักทรัพย์ที่เปิดเผยต่อสาธารณชนการศึกษาได้ใช้วิธีคำนวณหาค่า Momentum Measures จากการนำข้อมูล การถือครองหลักทรัพย์ของกองทุนรวม และข้อมูลผลตอบแทนจากราคาตลาดมาคำนวณผ่านแบบจำลอง

ธนกิจ กิจวานิชขจร (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างจังหวัด ศึกษาเฉพาะกรณีการลงทุนในจังหวัดสระบุรี การศึกษาได้เลือกพื้นที่เป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยเลือกศึกษาที่จังหวัดสระบุรี เลือกโบรกเกอร์ 4 บริษัทในจังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างแบบพบโดยบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยได้มีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ลักษณะการลงทุน ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการถือครองหลักทรัพย์ ของนักลงทุนต่างจังหวัด

สุเทพ เจริญวรรณ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งในภาพรวมและรายกรณี และได้ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามเพศ วัย และระยะเวลาในการเป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นลูกค้าของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จำนวน 181 คน

ประดิษฐ์ ชมดี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษาเฉพาะกรณีนักลงทุนรายย่อยในหอนักลงทุน บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร พิษณุโลก เชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี สุรินทร์ และสงขลาโดยพิจารณาการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขาย ระยะเวลา ที่นักลงทุนลงทุนขาย หรือการถือครองหลักทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 153 คน โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นการเลือกสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และการสัมภาษณ์นักลงทุนในหอนักลงทุนบางส่วน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวความคิดจากบทศึกษาเรื่องผลกระทบของข่าวต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพิชิต อัคราทิตย์, เจริญชัย เล็งศิริวัฒน์ และปราณี เล็กศรีสกุล แห่งสำนักวิจัยและพัฒนาตลาดทุนไทย(เมษายน 2540) ที่ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบของข่าวต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบปัญหา 2 ประการคือ ข่าวต่างๆโดยเฉพาะข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมืองและข่าวต่างประเทศมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ อย่างไร และหากข่าวดังกล่าวมีผลกระทบจริง จะมีวิธีลดผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างไร ผลการศึกษาพบว่าข่าวมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์จริง, ประเภทของข่าวและระดับของผลกระทบจะมากน้อยแตกต่างกันไปตามสภาวะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา และผลกระทบที่เกิดขึ้นมีส่วนลดทอนเสถียรภาพและประสิทธิภาพของตลาดทุน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการที่ราคาของหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงก็เนื่องมาจากนักลงทุนได้รับข่าวสารและยอมรับข่าวเหล่านี้และแสดงออกมาในรูปของการซื้อหรือขายหลักทรัพย์จึงทำให้ราคาของหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยต้องการศึกษาย้อนกลับว่านักลงทุนให้ความสำคัญกับปัจจัยใดมากที่สุดในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาแหล่งข้อมูลดังกล่าวต่อไป และได้แนวทางในการออกแบบแบบสอบถามของพิศิษฐ์ จินดาเกียรติ ที่ได้ศึกษาการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาเป็นแนวคิดในการออกแบบสอบถามครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 25,518 คน (ข้อมูล ณ สิ้นไตรมาสที่ 3 พ.ศ. 2546)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 25,518 คน ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นตัวแทนของประชากรจากสูตรที่ทราบจำนวนประชากร ของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane 1973 :1,088) และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนขนาดกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 395 คน โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

โดยกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนมีค่า = 0.05

$$\text{แทนค่า } n = \frac{25,518}{[1 + (25,518)(0.05)^2]}$$

$$n = 394.8267 \text{ ราย}$$

ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำไว้ที่ 395 คน

การสุ่มตัวอย่าง

1. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purpose Sampling) โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักลงทุนที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ ณ ห้องค้าของบริษัทหลักทรัพย์ผู้เป็นนายหน้า (Broker) ในการซื้อขายหลักทรัพย์กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand : SET) 5 แห่ง ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สูงสุด 5 อันดับแรก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, เมษายน 2547)

2. นำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆกัน จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนพนักงานผู้ตอบแบบสอบถาม ตามที่กำหนด

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด	79
บริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน)	79
บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน)	79
บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	79
บริษัทหลักทรัพย์ ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	79

ที่มา : ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2547: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามใน แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

ข้อที่ 2. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งใช้เกณฑ์ในการแบ่งตามงานวิจัยของพิศิษฐ์ จินดาเกียรติ (2547) ได้ศึกษาการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อ พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.1 ไม่เกิน 30 ปี

2.2 31 – 40 ปี

2.3 41 – 50 ปี

2.4 51 ปี ขึ้นไป

ข้อที่ 3. สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

3.1 โสด

3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

3.3 หย่าร้าง / หม้าย/ แยกกันอยู่

ข้อที่ 4. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4.2 ปริญญาตรี

4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 5. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

5.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

- 5.3 ค่าขายส่วนด้ว
- 5.4 ประกอบธุรกิจ
- 5.5 เกษียณ/ไม่ได้ทำงาน
- 5.6 นักเรียน/นักศึกษา
- 5.7 ประกอบอาชีพอิสระ
- 5.8 อาชีพอื่นๆโปรดระบุ.....

ข้อที่ 6. รายได้ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งใช้เกณฑ์ในการแบ่งตามงานวิจัยของพิศิษฐ์ จินดาเกียรติ (2547) ได้ศึกษาการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- 6.1 ไม่เกิน 20,000 บาท
- 6.2 20,001 - 40,000 บาท
- 6.3 40,001 - 60,000 บาท
- 6.4 60,001 - 80,000 บาท
- 6.5 80,001 - 100,000 บาท
- 6.6 มากกว่า 100,000 บาท

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการลงทุน และประเภทบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 7. ประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 8. ประเภทบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

ข้อที่ 9. แหล่งที่มาของเงินทุน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามกำหนด (Nominal Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยของนักลงทุน โดยคำถามเป็นแบบคำถามประเภทคำพูดตรงกันข้าม (Semantic Differential Scale) จำนวน 4 ข้อ

ข้อที่ 10. ความกล้าเสี่ยง เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale)

ข้อที่ 11. ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ข้อที่ 12. การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ข้อที่ 13. ความละเอียดรอบคอบ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8\end{aligned}$$

จากนั้นนำมาหารระดับคะแนนเฉลี่ย โดยที่กำหนดความสำคัญ ดังนี้

- 4.21 – 5.00 คะแนน หมายถึง กล้าเสี่ยง, เชื่อมั่นในตนเอง, ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ, มีความละเอียดรอบคอบสูงมาก
- 3.41 – 4.20 คะแนน หมายถึง กล้าเสี่ยง, เชื่อมั่นในตนเอง, ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ, มีความละเอียดรอบคอบสูง
- 2.61 – 3.40 คะแนน หมายถึง กล้าเสี่ยง, เชื่อมั่นในตนเอง, ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ, มีความละเอียดรอบคอบปานกลาง
- 1.81 – 2.60 คะแนน หมายถึง กล้าเสี่ยง, เชื่อมั่นในตนเอง, ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ, มีความละเอียดรอบคอบน้อย
- 1.00 – 1.80 คะแนน หมายถึง กล้าเสี่ยง, เชื่อมั่นในตนเอง, ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ, มีความละเอียดรอบคอบน้อยมาก

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนจำนวน 14 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีอิทธิพลมากที่สุด	5 คะแนน
มีอิทธิพลมาก	4 คะแนน
มีอิทธิพลปานกลาง	3 คะแนน
ไม่ค่อยมีอิทธิพล	2 คะแนน
ไม่มีอิทธิพลเลย	1 คะแนน

การแปลความหมายของระดับคะแนนจะใช้เกณฑ์ของเบสท์(Best,1981: 182) ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนเลย
 คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนมาก
 คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนมากที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 16 ข้อ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีอยู่ 3 ลักษณะ คือมีทั้งคำถามปลายปิด (Nominal Scale),คำถามปลายเปิด (RatioScale) และคำถามประเภทคำพูดตรงกันข้าม (Semantic Differential Scale)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของ การวิจัย และสร้างเครื่องมือ ในการวิจัย ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบทดสอบ จะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม เป็นฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่เข้าใจง่ายและตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยมากที่สุด
4. นำแบบสอบถามฉบับที่สร้างเสร็จทั้งฉบับ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำ แล้วมาดำเนินการทดสอบ (Pre-test) กับนักลงทุนทั่วไป จำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach, 1972 : 126) ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นจากแบบสอบถามที่ระดับ $\alpha = 0.71$
6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากบริษัทหลักทรัพย์ทั้ง 5 แห่ง โดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามทันที

2. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้วทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
 2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)
 3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกเข้า file โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences (SPSS)) และ การแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปร แล้วคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)
 4. การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้
 - 4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean)
 - 4.2 การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistics)
 - ใช้ t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศชายและเพศหญิง ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
 - ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA : F-Test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้
- กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2545 : 161)
- ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสมการความถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระหลายตัว โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเอง แต่จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2545: 302)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยข้อมูลใช้สถิติ และอักษรย่อดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ใช้ในการอธิบาย ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 สูตรค่าเฉลี่ย/มัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic mean) (ชูศรี วงศ์รัตน์ ,2541:40)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{n}$$

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยหรือค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนข้อมูล
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สูตรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (ชูศรี วงศ์รัตน์ ,2541 : 65)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาใช้ในการศึกษาวิจัยไปทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pre – test) กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 ราย โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha – Coefficient) ของ Cronbach (กัลยา วาณิชย์บัญชา 2545 : 449)

$$\alpha = \frac{k \text{ covariance / variance}}{1 + (k - 1) \text{ covariance / variance}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนคำถาม

$\overline{\text{covariance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนระหว่างค่าตาม

$\overline{\text{variance}}$ แทน ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

การวิจัยครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.71

3. ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติ t-test (บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์.2540 : 290)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution

$\overline{X}_1, \overline{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่ม 2

กำหนดให้ค่าความอิสระ (Degree of Freedom : df) = $n_1 + n_2 - 2$

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ตามตัวแปร อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ และประสบการณ์ในการลงทุน โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 249)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

สูตร

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution

$MS_{\text{ระหว่าง}}$ แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม

$MS_{\text{ภายใน}}$ แทน ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม(k-1), ภายในกลุ่ม (n-k)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %โดยใช้สูตรตามวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ ตามวิธี LSD (Least Significant Difference) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 332-335)

สูตร

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}}$$

LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณสำหรับการทดสอบ

เมื่อ $t_{1-\alpha/2; n-k}$ คือ ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม

MSE คือ ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MSW)

n_i คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i

n_j คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

3.3 ความสัมพันธ์ของตัวแปร ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ กับ พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์, ความสัมพันธ์ของตัวแปรนิสัยของนักลงทุน กับ พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้คำถามข้อที่ 9 และข้อที่ 16 ในตอนที่ 5 ในการทดสอบ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 302)

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_i + \dots + e \quad ; i = 1, 2, \dots, n$$

Y = ตัวแปรตาม

X = ตัวแปรอิสระ

β_0 = ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย จะใช้สัญลักษณ์ b_0 สำหรับสมการตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวอย่าง ระหว่างค่าจริง y และ ค่าที่ได้จากสมการ $\hat{y}$ (y hat)

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ของตัวแปรอิสระตัวที่ $i(x)$ และใช้สัญลักษณ์ b_1 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคงที่ในรูปของสมการตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 395 ตัวอย่าง และนำผลที่ได้มาประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์ความถดถอย
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
p, Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
B	แทน	สัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวพยากรณ์
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงซ้อน
R ²	แทน	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน
Std.Error	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ความถดถอย
Std.Error of Estimate	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่า
Adjusted R Square	แทน	ค่า R ² ที่ได้ปรับแล้ว
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
b	แทน	ค่าความลาดชันของการพยากรณ์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยของนักลงทุน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุน

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้

1. เพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม แจกแจงตามจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวน และ ร้อยละของเพศของนักลงทุน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	201	50.9
หญิง	195	49.1
รวม	395	100.0

จากข้อมูลตาราง 1 แสดงเพศของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวนมากที่สุดคือ 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ เพศหญิง มีจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1

2. อายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอายุของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย แจกแจงตามจำนวนและร้อยละดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของอายุของของนักลงทุน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุไม่เกิน 30 ปี	68	17.2
31-40 ปี	183	46.3
41-50 ปี	92	23.3
50 ปีขึ้นไป	52	13.2
รวม	395	100.0

จากข้อมูลตาราง 2 แสดงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 183 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และ อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ตามลำดับ

3. สถานภาพการสมรส

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย แจกแจงตามจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพการสมรสของของนักลงทุน

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	125	31.6
สมรส/อยู่ด้วยกัน	239	60.3
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	32	8.1
รวม	395	100.0

จากข้อมูลตาราง 3 แสดงสถานภาพการสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีจำนวนมากที่สุด คือ 239 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

4. การศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย แจกแจงตามจำนวน และร้อยละ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของการศึกษาของของนักลงทุน

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	40	10.1
ระดับปริญญาตรี	294	74.2
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	62	15.7
รวม	395	100.0

จากข้อมูลตาราง 4 แสดงการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด คือ 294 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมาคือการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

5. อาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย แจกแจงตามจำนวนและ ร้อยละ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพของของนักลงทุน

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	73	18.5
พนักงานบริษัทเอกชน	113	28.6
ค้าขายส่วนตัว	34	8.6
ประกอบธุรกิจ	93	23.5
เกษียณ / ไม่ได้ทำงาน	31	7.9
ประกอบอาชีพอิสระ	51	12.9
รวม	395	100.0

จากข้อมูลตาราง 5 แสดงอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวนมากที่สุด คือ 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือประกอบธุรกิจ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ประกอบอาชีพอิสระ ค้าขายส่วนตัว และเกษียณไม่ได้ทำงาน จำนวน 93 คน, 73 คน, 51 คน , 34 คน และ 31 คน หรือเท่ากับร้อยละ 23.5 , 18.5 , 12.9 , 8.6 และ 7.9 ตามลำดับ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย แจกแจงตามจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของของนักลงทุน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20,000 บาท	39	9.9
20,001 - 40,000 บาท	210	53.1
40,001 – 60,000 บาท	80	20.3
60,001 – 80,000 บาท	36	9.1
80,001 – 100,000 บาท	9	2.3
100,000 บาท ขึ้นไป	21	5.3
รวม	395	100.0

จากข้อมูลตาราง 6 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 40,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 210 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือมีรายได้ 40,001 – 60,000 บาท มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 , มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 , มีรายได้ 60,001 – 80,000 บาท จำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 9.1 , มีรายได้ 100,000 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และ มีรายได้ 80,001 - 100,000 บาท มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลประสบการณ์ในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏตาม ตาราง

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของประสบการณ์ในการลงทุน ของนักลงทุน

ประสบการณ์ในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
			18	1
1 – 5 ปี	312	79.1		
6 - 10 ปี	77	19.4		
10 ปี ขึ้นไป	6	1.5		
รวม	395	100.0		

ประสบการณ์ในการลงทุนเฉลี่ย ($\bar{x}$) 3.51 ปี SD. 2.9

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสบการณ์การลงทุน พบว่าประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉลี่ย 3.51 ปี โดยนักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 1-5 ปี จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมาคือนักลงทุนที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และ นักลงทุนที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 โดยมีจำนวนประสบการณ์มากที่สุด 18 ปี และจำนวนประสบการณ์น้อยที่สุด 1 ปี

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทของบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

ประเภทของบัญชีซื้อขาย	จำนวน	ร้อยละ
บัญชีมาร์จิน	17	4.3
บัญชีเงินสด	378	95.7
รวม	395	100.0

ตาราง 8 แสดงประเภทของบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ใช้บัญชีการซื้อขายหลักทรัพย์แบบบัญชีเงินสด โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 95.7 บัญชีมาร์จิน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.3

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของแหล่งที่มาของเงินทุนของนักลงทุน

แหล่งที่มาเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
เงินออมส่วนตัว	380	96.2
เงินกู้ยืม	15	3.8
รวม	395	100.0

ตาราง 9 แสดงแหล่งที่มาของเงินทุนของนักลงทุน พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ใช้เงินออมส่วนตัวนำมาลงทุน จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 และนักลงทุนที่ใช้เงินกู้ยืมมาลงทุน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลนิสัยของนักลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏตาม ตาราง 10

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความหมายของนิสัยของนักลงทุน

นิสัยของนักลงทุน	ระดับลักษณะของนิสัย		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. ความกล้าเสี่ยง, ไม่กล้าเสี่ยง--> เสี่ยง	4.02	0.925	ค่อนข้างกล้าเสี่ยง
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.22	0.796	มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
3. การใช้หลักเหตุผล/พอใจในการตัดสินใจ	4.34	0.801	ใช้หลักเหตุผลค่อนข้างมาก
4. ความละเอียดรอบคอบ	4.15	0.868	ละเอียดรอบคอบค่อนข้างมาก

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความหมายของนิสัยของนักลงทุน พบว่า ความกล้าเสี่ยงของนักลงทุนมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.02 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมาก ความเชื่อมั่นในตนเองของนักลงทุนมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.22 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง การใช้หลักเหตุผล หรือหลักความพอใจของนักลงทุนมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.34 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจค่อนข้างมาก ความละเอียดรอบคอบของนักลงทุนมีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.15 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนความละเอียดรอบคอบค่อนข้างมาก

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน โดยนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

การแปลความหมายของระดับคะแนนจะใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981: 182) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับที่ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนเลย

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับที่ไม่ค่อยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนมากที่สุด

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความหมายของระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขาย หลักทรัพย์	ระดับความมีอิทธิพล		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. การเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวโจนส์	3.33	0.85	มีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง
2. ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค	3.20	0.93	มีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง
3. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ระหว่างธนาคาร (Interbank rate)	3.37	0.99	มีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง
4. ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในช่วงที่ผ่านมา	3.50	0.82	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
5. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ	3.57	0.73	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขาย หลักทรัพย์	ระดับความมีอิทธิพล		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
6. การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ	4.30	0.60	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
7. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	3.37	0.79	มีอิทธิพลต่อการลงทุนปานกลาง
8. ดอกเบี้ยเงิน	3.73	0.91	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
9. ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ	4.30	0.54	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
10. ภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ	3.63	0.72	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
11. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ	4.27	0.52	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
12. การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองในประเทศ	4.13	0.73	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
13. การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	4.03	0.85	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก
14. มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศ	4.17	0.80	มีอิทธิพลต่อการลงทุนมาก

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความหมายของระดับความมีอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไป พบว่า ปัจจัยทั้ง 14 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยในแต่ละปัจจัยมีระดับความมีอิทธิพลจากน้อยไปมากดังนี้ ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับปานกลางระดับคะแนนเฉลี่ย 3.20 การเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวนิโจนส์มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับปานกลางระดับคะแนนเฉลี่ย 3.33 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank rate) มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับปานกลางระดับคะแนนเฉลี่ย 3.37 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับปานกลางระดับคะแนนเฉลี่ย 3.37 ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในช่วงที่ผ่านมา มีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 3.50 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 3.57 ภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศมีอิทธิพลต่อการ

ลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 3.63 ดุลการชำระเงินมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 3.73 การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 4.03 การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองในประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 4.13 มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 4.17 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 4.27 การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 4.30 ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระดับมากระดับคะแนนเฉลี่ย 4.30

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดปัจจุบัน กับมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาซื้อ

ประเด็นพิจารณา	$\bar{x}$	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
1.มูลค่าหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ในปัจจุบันตามราคาตลาด	1,133,636.10	2,164,987.70	10,500,000	0
2.มูลค่าหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ในปัจจุบันตามราคาที่ซื้อ	972,304.96	1,934,597.60	10,000,000	0

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์มูลค่าหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ตามราคาตลาดและราคาที่ซื้อพบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ในปัจจุบันตามราคาตลาดเฉลี่ย 1,133,636.10 บาท โดยมีมูลค่าสูงสุดของหลักทรัพย์เท่ากับ 10,500,000 บาท และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 บาท คือนักลงทุนไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในพอร์ตของตนเองเลย ในขณะที่มูลค่าหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ในปัจจุบันตามราคาที่ซื้อมีมูลค่าเฉลี่ย 972,304.96 บาท โดยมีค่าสูงสุด 10,000,000 บาท และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0 บาท คือนักลงทุนไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในพอร์ตของตนเองเลย

ตาราง 13 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของผลการลงทุนในรอบปีที่ผ่านมา (ปี2546)

ผลการลงทุน	ร้อยละ	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
1. กำไรเฉลี่ย 294,531.14	83.5	733,854.24	5,000,000	0
2. ขาดทุน 32,270.89	16.5	136,772.44	1,000,000	0

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ผลการลงทุนในรอบปีที่ผ่านมาในปี 2546 พบว่านักลงทุน มีกำไรจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.5 โดยมีกำไรเฉลี่ย 294,531.14 บาท และมีกำไรสูงสุด 5,000,000 บาท ส่วนกำไรที่น้อยที่สุดคือ 0 บาท นั้นหมายความว่าไม่มีกำไรเลย และมีนักลงทุนที่มีผลการลงทุนขาดทุนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.5 โดยขาดทุนเฉลี่ย 32,270.89 บาท ค่าสูงสุด 1,000,000 บาท ส่วนกำไรที่น้อยที่สุดคือ 0 บาท นั้นหมายความว่าไม่มีกำไรเลย

ตาราง 14 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ผลการลงทุนในรอบครึ่งปีที่ผ่านมา (มกราคม – มิถุนายน ปี2547)

ผลการลงทุน	ร้อยละ	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
1. กำไร 107,210.25	41.3	355,341.53	3,000,000	0
2. ขาดทุน 172,303.80	58.7	674,712.80	4,800,000	0

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ผลการลงทุนในรอบครึ่งปีที่ผ่านมา(มกราคม – มิถุนายน ปี2547) พบว่านักลงทุน มีกำไรจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.3 โดยมีกำไรเฉลี่ย 107,210.25 บาท และมีกำไรสูงสุดเท่ากับ 3,000,000 บาท กำไรน้อยที่สุดเท่ากับ 0 บาทคือไม่มีกำไรเลย และมีนักลงทุนที่มีผลการลงทุนขาดทุน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 58.7 โดยขาดทุนเฉลี่ย 172,303.80 บาท และขาดทุนมากที่สุดเท่ากับ 4,800,000 บาท น้อยที่สุดเท่ากับ 0 บาทคือไม่ขาดทุนเลย

ตาราง 15 แสดงจำนวน ร้อยละ ของโบรกเกอร์ที่ใช้

จำนวนโบรกเกอร์ที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
1 ราย	299	75.7
2 ราย	60	15.2
3 ราย	29	7.1
4 ราย	4	1
5 ราย	4	1
รวม	395	100.0

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์โบรกเกอร์ที่นักลงทุนใช้ พบว่านักลงทุนครึ่งหนึ่ง จำนวน 299 คน ใช้โบรกเกอร์ 1 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.5 นักลงทุนที่ใช้โบรกเกอร์ 2 ราย มี 60 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.2 นักลงทุนที่ใช้โบรกเกอร์ 3 ราย มี 29 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.1 นักลงทุนที่ใช้โบรกเกอร์ 4 ราย มี 4 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1 และนักลงทุนที่ใช้โบรกเกอร์ 5 ราย มี 4 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1

ตาราง 16 แสดงจำนวน ร้อยละ ของการลงทุนใน Portfolio

การลงทุนใน Portfolio	จำนวน	ร้อยละ
Port ของตัวเอง	171	43.3
ทั้ง Port ของตัวเองและของผู้อื่น	224	56.7
รวม	395	100.0

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์การลงทุนใน Portfolio พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ใช้ Portfolio ของตนเอง จำนวน 171 คน เป็นสัดส่วนร้อยละ 43.3 และไม่มีนักลงทุนที่ใช้ Portfolio ของคนอื่นเลย และนักลงทุนที่ใช้ Portfolio ทั้งของตัวเองและของผู้อื่น จำนวน 224 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.7

ตาราง 17 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ถืออยู่มากที่สุด

กลุ่มหลักทรัพย์ที่ถืออยู่มากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มธุรกิจการเงิน	107	40.0
กลุ่มทรัพยากร (พลังงานและเหมืองแร่)	80	20.3
กลุ่มเทคโนโลยี(สื่อสาร,เครื่องใช้ไฟฟ้า,ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์)	71	18
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้าง	49	12.4
กลุ่มบริการ (พาณิชย์,ขนส่ง,บันเทิง,โรงแรม,คลังสินค้าฯลฯ)	42	10.6
กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	38	9.6
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	6	1.6
กลุ่มธุรกิจการเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร	2	0.5
รวม	395	100.0

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์กลุ่มหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมถืออยู่มากที่สุด พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่นิยมถือหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 107 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.0

กลุ่มทรัพยากร จำนวน 80 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.3 กลุ่มเทคโนโลยี จำนวน 71 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้าง จำนวน 49 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.4 กลุ่มบริการ(พาณิชย์,ขนส่ง,บันเทิง,โรงแรม,คลังสินค้าฯ) จำนวน 42 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.6 กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 38 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.6 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 6 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.6 และกลุ่มธุรกิจการเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 2 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.5

ตาราง 18 แสดงจำนวน ร้อยละ ของวิธีการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์

การส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์	242	61.3
ผ่านอินเทอร์เน็ต	24	6.0
ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์	129	32.7
รวม	395	100.0

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์วิธีการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนครึ่งหนึ่งใช้วิธีการส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ จำนวน 242 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61.3 ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์ จำนวน 129 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.7 ผ่านอินเทอร์เน็ต จำนวน 24 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 และไม่มีนักลงทุนส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านมือถือเลย

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของอัตราเฉลี่ยจำนวนการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน

จำนวนการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน	$\bar{x}$	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
อัตราเฉลี่ยจำนวนครั้งของการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน	19.60	12.815	100	0

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์อัตราเฉลี่ยจำนวนครั้งของการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนครั้งของการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือนเท่ากับ 19.60 ครั้ง โดยจำนวนครั้งที่สูงสุดเท่ากับ 100 ครั้ง และจำนวนต่ำสุดไม่มีการซื้อขายหลักทรัพย์เลยใน 1 เดือน

ตาราง 20 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละ ของลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์

ลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อขายแบบหักกลบลบหนี้ภายใน 1 วัน (Net Settlement)	238	60.3
ซื้อขายระยะสั้นแบบหวังกำไรจากราคาหลักทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น (Margin Gain)	100	25.3
ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล (Dividend Yield)	57	14.4
รวม	395	100.0

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์แบบหักกลบลบหนี้ภายใน 1 วัน (Net Settlement) จำนวน 238 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.3 ซื้อขายระยะสั้นแบบหวังกำไรจากราคาหลักทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น (Margin Gain) จำนวน 100 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.3 ซื้อขายแบบหวังเงินปันผล (Dividend Yield) จำนวน 57 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.4

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของอัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน

อัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูล	$\bar{x}$	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
อัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน	25.79	7.84	60	2

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์อัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ใน 1 เดือน พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูลเท่ากับ 25.79 ครั้ง

ตาราง 22 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละ ของลักษณะการวิเคราะห์หลักทรัพย์

ลักษณะการวิเคราะห์หลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานอย่างเดียว	29	7.3
วิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคอย่างเดียว	7	1.8
ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและ การวิเคราะห์ทางเทคนิค	359	90.9
รวม	395	100.0

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานอย่างเดียว จำนวน 29 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.3 วิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคอย่างเดียว จำนวน 7 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.8 ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและ การวิเคราะห์ทางเทคนิค จำนวน 359 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.9

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของอัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนในแต่ละลักษณะ

อัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนในแต่ละลักษณะ	$\bar{x}$	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
หวังกำไรระยะสั้นจากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้น	59.92	22.21	100	10
หวังเงินปันผลจากหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดี	40.08	22.21	90	0

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์อัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนในแต่ละลักษณะ พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนแบบหวังกำไรระยะสั้นจากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ 59.92 โดยผู้ที่หวังกำไรระยะสั้นจากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 100 ค่าต่ำสุดร้อยละ 10 และนักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนแบบหวังเงินปันผลจากหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดีเท่ากับร้อยละ 40.08 โดยมีผู้ที่คาดหวังหวังเงินปันผลจากหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดีมากที่สุดร้อยละ 90 และน้อยที่สุดร้อยละ 0 คือไม่คาดหวังเลย

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของอัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง

ประเด็นพิจารณา	$\bar{x}$	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
อัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง	1.80	2.53	30	0

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์อัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งเท่ากับ 1.80 วัน โดยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและ

ตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งสูงสุดเท่ากับ 30 วัน และ จำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งต่ำสุดเท่ากับ 0 วัน คือตัดสินใจทันที

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความหมายของอัตราเฉลี่ย
ความคิดเห็นของนักลงทุนต่อความมีเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประเด็นพิจารณา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
อัตราเฉลี่ยความคิดเห็นด้านเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ไทยในปัจจุบัน ขาดเสถียรภาพ ---> มีเสถียรภาพ	4.15	0.91	นักลงทุนเห็นว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีเสถียรภาพมาก

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์อัตราเฉลี่ยความคิดเห็นของนักลงทุนต่อความมีเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตลาดหลักทรัพย์ไทยในปัจจุบันมีเสถียรภาพ

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และความหมายของอัตราเฉลี่ย
แนวโน้มของการลงทุนในอนาคต

ประเด็นพิจารณา	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
อัตราเฉลี่ยแนวโน้มของการลงทุนในอนาคต ลงทุนต่อไป ---> ไม่ลงทุนต่อไปแน่นอน	4.53	0.73	นักลงทุนคิดว่าจะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์อัตราเฉลี่ยแนวโน้มของการลงทุนในอนาคต พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างจะยังคงลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นักลงทุนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ที่แตกต่างกันของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 1.1

นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประเด็นพิจารณา	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือน	ชาย	202	21.56	14.79	3.179**	.002
	หญิง	193	17.54	9.97		
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ชาย	202	4.62	0.65	2.616**	.009
	หญิง	193	4.43	0.80		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามเพศ พบว่า นักลงทุนเพศหญิงและเพศชายมีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .002 ซึ่งต่ำกว่า .01 โดยพบว่าเพศชายมีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่าเพศหญิง จากสมมติฐานข้อ 1.1 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H_1 และปฏิเสธ H_0

ความคิดที่ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ พบว่า นักลงทุนเพศหญิงและเพศชายมีความคิดที่ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .009 ซึ่งต่ำกว่า .01 โดยพบว่าเพศชายมีความคิดยังคงซื้อขาย

หลักทรัพย์ต่อไปมากกว่าเหตุผลจากสมมติฐานข้อ 1.1 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H_1 และปฏิเสธ H_0

สมมติฐานที่ 1.2

นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามช่วงอายุ

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน	ภายในกลุ่ม	3	1461.79	487.26	3.01*	.030
	ระหว่างกลุ่ม	391	63245.01	161.75		
	รวม	394	64706.80			
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ภายในกลุ่ม	3	5.627	1.87	3.51*	.015
	ระหว่างกลุ่ม	391	208.78	.53		
	รวม	394	214.415			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า นักลงทุนที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .030 และ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 โดยพบว่าในด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนมากกว่า จากสมมติฐานข้อ 1.2 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ Ho

ส่วนในด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ นั้น นักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่ายังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแน่นอน จากสมมติฐานข้อ 1.2 ด้านอายุของนักลงทุนที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ Ho

เพื่อให้ทราบว่านักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least significant difference)

ตาราง 29 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน เป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30ปี	31-40 ปี	41-50ปี	50 ปี ขึ้นไป
ไม่เกิน 30ปี	20.40	-	-.05 (.979)	4.3 * (.035)	-.95 (.686)
31-40 ปี	20.50		-	4.35 ** (.008)	-.90 (.652)
41-50 ปี	16.15			-	5.25 * (.018)
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	21.40				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ พบว่า นักลงทุนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนมากกว่านักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3

นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 31-40 ปี มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนมากกว่านักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนมากกว่านักลงทุนที่มีช่วงอายุ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.25

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการจะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ เป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ไม่เกิน 30ปี	31-40 ปี	41-50ปี	50 ปี ขึ้นไป
ไม่เกิน 30ปี	4.62	-	.01 (.915)	.16 (.169)	.35 * (.010)
31-40 ปี	4.61		-	.15 (.109)	.34 * (.010)
41-50ปี	4.66			-	.19 (.127)
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	4.27				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการจะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ เป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่มอายุ พบว่า

นักลงทุนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างจากนักลงทุนที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีช่วงไม่เกิน 30 ปี ตั้งใจว่ายังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35

นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างจากนักลงทุนที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีช่วงอายุ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.3

นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพสมรส

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน	ภายในกลุ่ม	2	3060.77	1530.38	9.732**	.000
	ระหว่างกลุ่ม	392	61646.03	157.26		
	รวม	394	64706.80			
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ภายในกลุ่ม	2	5.382	2.69	5.046**	.007
	ระหว่างกลุ่ม	392	209.033	.53		
	รวม	394	214.415			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .000 และ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 โดยพบว่าในด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือน นักลงทุนที่มีสถานภาพโสดมีความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนสูงกว่าสถานภาพอื่นๆ จากสมมติฐานข้อ 1.3 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ H₀

ส่วนในด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ นั้น นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกันจะมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแน่นอน สูงกว่าสถานภาพอื่นๆ จากสมมติฐานข้อที่ 1.3 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ H

เพื่อให้ทราบว่านักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least significant difference)

ตาราง 32 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน เป็นรายคู่ในแต่ละสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส/อยู่ด้วยกัน	หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่
โสด	20.40	-	3.49 * (.012)	10.66 ** (.000)
สมรส/อยู่ด้วยกัน	20.50		-	7.17 ** (.003)
หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	16.15			-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่ในแต่ละสถานภาพสมรส พบว่า ทุกคู่มีความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนแตกต่างกัน โดยนักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า.05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนมากกว่านักลงทุนที่มีที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ.000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนมากกว่านักลงทุนที่มีที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.66

นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ.003 ซึ่งน้อยกว่า.01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนมากกว่านักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.17

ตาราง 33 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ไทยด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ เป็นรายคู่ในแต่ละสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	โสด	สมรส/อยู่ด้วยกัน	หย่า/หม้าย/ แยกกันอยู่
โสด	20.4	-	- .21 ** (.008)	.10 (.51)
สมรส/อยู่ด้วยกัน	20.5		-	.31 * (.025)
หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่	16.15			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่เป็นรายคู่ในแต่ละสถานภาพสมรส พบว่านักลงทุนที่มีสถานภาพโสดมีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างจากนักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์น้อยกว่านักลงทุนที่มีที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .21

นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกันมีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างจากนักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์น้อยกว่านักลงทุนที่มีที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน 1.4

นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์
ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน	ภายในกลุ่ม	2	.474	.237	.001	.999
	ระหว่างกลุ่ม	392	64706.33	165.067		
	รวม	394	64706.80			
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ภายในกลุ่ม	2	7.773	3.887	7.37 **	.001
	ระหว่างกลุ่ม	392	206.64	.527		
	รวม	394	214.415			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .999 ซึ่งมากกว่า .05 จากสมมติฐานข้อ 1.4 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

ส่วนประเด็นด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความตั้งใจที่จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 โดยพบว่านักลงทุนที่มีระดับ

การศึกษาปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแน่นอนสูงกว่าสูงกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาอื่นๆ จากสมมติฐานข้อ 1.4 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ H₀

เพื่อให้ทราบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least significant difference)

ตาราง 35 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ เป็นรายคู่ในแต่ละระดับการศึกษา

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	38	-	-.16 (.205)	.22 (.145)
ปริญญาตรี	292		-	.38 ** (.000)
สูงกว่าปริญญาตรี	65			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ เป็นรายคู่ในแต่ละระดับการศึกษา พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างจาก นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .38

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน 1.5

นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 36 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน	ภายในกลุ่ม	5	1671.21	334.244	2.063	.069
	ระหว่างกลุ่ม	389	63035.58	162.04		
	รวม	394	64706.80			
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ภายในกลุ่ม	5	5.19	1.038	1.930	.088
	ระหว่างกลุ่ม	389	209.22	.538		
	รวม	394	214.415			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามอาชีพพบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .069 และ .088 ซึ่งมากกว่า .05 จากสมมติฐานข้อ 1.5 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

สมมติฐาน 1.6

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามระดับรายได้

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน	ภายในกลุ่ม	5	3480.49	696.099	4.423**	.001
	ระหว่างกลุ่ม	389	61226.30	157.394		
	รวม	394	64706.80			
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ภายในกลุ่ม	5	6.919	1.384	2.594*	.025
	ระหว่างกลุ่ม	389	207.49	.533		
	รวม	394	214.415			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามระดับรายได้พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 โดยพบว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ 60,001 – 80,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ระดับอื่นๆ จากสมมติฐานข้อ 1.6 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ Ho

ด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 โดยพบว่านักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาทมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้อื่นๆ จากสมมติฐานข้อ 1.6 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H1 และปฏิเสธ Ho

เพื่อให้ทราบว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least significant difference)

ตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน เป็นรายคู่ในแต่ละระดับรายได้

ระดับ รายได้	$\bar{X}$	ไม่เกิน 20,000	20,001 - 40,000	40,001– 60,000	60,001– 80,000	80,001– 100,000	มากกว่า 100,000
ไม่เกิน 20,000	11.05	-	-9.19** (.000)	-10.41** (.000)	-11.03 ** (.000)	-8.95 (.055)	-6.30 (.058)
20,001– 40,000	20.24		-	-1.22 (.461)	-.184 (.417)	.24 (.954)	2.9 (.294)
40,001– 60,000	21.46			-	.62 (.805)	1.4 (.74)	4.11 (.166)
60,001– 80,000	22.08				-	2.08 (.656)	4.74 (.158)
80,001– 100,000	20.00					-	2.65 (.591)
มากกว่า 100,000	17.35						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนเป็นรายคู่ในแต่ละระดับรายได้ พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 - 40,000 บาท, 40,001 - 60,000 บาท และ 60,001- 80,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 - 40,000 บาท โดยมีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 - 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.19

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 40,001 - 60,000 บาท โดยมีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ 40,001 - 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.41

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 60,001 - 80,000 บาท โดยมีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ 60,001 - 80,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.03

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการจะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปเป็นรายคู่ในแต่ละระดับรายได้

ระดับ รายได้	$\bar{X}$	ไม่เกิน 20,000	20,001 - 40,000	40,001- 60,000	60,001- 80,000	80,001- 100,000	มากกว่า 100,000
ไม่เกิน 20,000	11.05	-	-.39 ** (.003)	-.37 * (.011)	-.23 (.172)	-.37 (.171)	-.60 ** (.002)
20,001- 40,000	20.24		-	.02 (.801)	.16 (.233)	.02 (.249)	.21 (.160)

ตาราง 39 (ต่อ)

ระดับ รายได้	$\bar{X}$	ไม่เกิน 20,000	20,001 - 40,000	40,001- 60,000	60,001- 80,000	80,001- 100,000	มากกว่า 100,000
40,001- 60,000	21.46			-	.13 (.149)	-.01 (.983)	-.23 (.179)
60,001- 80,000	22.08				-	-.14 (.610)	-.37 (.061)
80,001- 100,000	20.00					-	-.23 (.43)
มากกว่า 100,000	17.35						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการจะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปเป็นรายคู่ในแต่ละระดับรายได้ พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ แตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 -40,000 บาท, 40,001-60,000 บาท และ มากกว่า 100,000 บาท

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 - 40,000 บาท โดยมีค่าSig. เท่ากับ.003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปน้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 - 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .39

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาท โดยมีค่าSig. เท่ากับ.002 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปน้อยกว่านักลงทุนที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .60

นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 40,001 - 60,000 บาท โดยมีค่าSig. เท่ากับ.011 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปน้อยกว่า

กว่านักลงทุนที่มีระดับระดับรายได้ 40,001 - 60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .37

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2

ประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ไม่มีผลต่อกับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน มีผลต่อกับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์

ประเด็นพิจารณา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน	ภายในกลุ่ม	2	730.604	365.302	2.23	.108
	ระหว่างกลุ่ม	392	63976.20	163.205		
	รวม	394	64706.80			
ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่	ภายในกลุ่ม	2	5.382	2.916	3.524*	.030
	ระหว่างกลุ่ม	392	324.355	.827		
	รวม	394	214.415			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .108 ซึ่งมากกว่า .05 จากสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

ด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากค่า p ที่คำนวณได้เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 โดยพบว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปน้อยกว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์น้อยกว่า จากสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้จึงเป็นการยอมรับ H_1 และปฏิเสธ H_0

เพื่อให้ทราบว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกันมีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least significant difference)

ตาราง 41 แสดงวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปเป็นรายคู่ในแต่ละระดับประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์

ประสบการณ์การลงทุน	$\bar{x}$	1-5 ปี	6-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1-5 ปี	4.20	-	.17 (.144)	.86* (.022)
6-10 ปี	4.03		-	.69 (.073)
มากกว่า 10 ปี	3.33			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่เป็นรายคู่ในแต่ละระดับประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี มีความตั้งใจที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .86

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3

นิสัยของนักลงทุน สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_0 : นิสัยของนักลงทุน ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 : นิสัยของนักลงทุน สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรนิสัยของนักลงทุนกับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตาราง 42 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยของนักลงทุนกับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error		
(Constant)	2.738	.476	11.481**	.000
ความกล้าเสี่ยง (X_1)	.125	.067	3.023**	.003
ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2)	.295	.042	5.759**	.000
เกณฑ์การตัดสินใจ(X_3)	.014	.107	.306	.760
ความรอบคอบ(X_4)	-.004	.048	-.106	.916
Adjusted R Square	.166			
Std. Error of Estimate	.674			
F-Value	20.622			
Sig.	.000			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์นิสัยของนักลงทุนที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ความกล้าเสี่ยง(X_1) ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) เกณฑ์การ

ตัดสินใจ(X_3) ความรอบคอบ(X_4) พบว่านิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1) และ ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_1 และปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนได้ และนิสัยของนักลงทุนทั้ง 2 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 16.6 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์ พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปได้ดังนี้

$$Y = 2.783 + 0.125(X_1) + 0.295 (X_2)$$

เมื่อ Y = ความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

X_1 = ความกล้าเสี่ยง

X_2 = ความเชื่อมั่นในตนเอง

หมายถึงถ้าความกล้าเสี่ยงของนักลงทุนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปเพิ่มขึ้นเท่ากับ .125 หน่วย และถ้าความเชื่อมั่นในตนเองของนักลงทุน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปเพิ่มขึ้นเท่ากับ .295 หน่วย

สมมติฐานที่ 4

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_0 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

H_1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์สามารถทำนายพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรนิสัยของนักลงทุนกับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตาราง 43 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error		
(Constant)	5.22	.476	10.973**	.000
ปัจจัยพื้นฐาน (X_1)	.478	.067	7.128**	.000
ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (X_2)	-.0148	.042	-.349	.728
ปัจจัยด้านข่าว (X_3)	-.482	.107	-4.514**	.000
มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4)	-.313	.048	-6.501**	.000
Adjusted R Square	.279			
Std. Error of Estimate	.778			
F-Value	39.024			
Sig.	.000			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (X_2) ปัจจัยด้านข่าว (X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (X_4) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน (X_1) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านการความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน H1 และปฏิเสธสมมติฐาน Ho ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนได้ และนัยของนักลงทุนทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์รวมกันร้อยละ 27.9 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านการตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปได้ดังนี้

$$Y = 5.22 + .478 (X_1) - .482 (X_2) - .313 (X_3)$$

เมื่อ Y = ความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

X_1 = ปัจจัยพื้นฐาน

X_2 = ปัจจัยด้านข่าว

X_3 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ

หมายถึงถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นเท่ากับ.478 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข่าวในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ.482 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านมูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ ในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ.313 หน่วย

ตาราง 44 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		t	Sig.
	B	Std.Error		
(Constant)	5.688	.419	13.578**	.000
ปัจจัยพื้นฐาน(X_1)	.265	.059	4.492**	.000
ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2)	-.152	.037	-4.064**	.000
ปัจจัยด้านข่าว(X_3)	-.308	.094	-3.277**	.001
มูลค่าการซื้อขายสุทธิของ นักลงทุนต่างชาติ(X_4)	-.133	.042	-3.136**	.002
Adjusted R Square	.139			
Std.Error of Estimate	.685			
F-Value	16.852			
Sig.	.000			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_1 และปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนได้ และปัจจัยทั้ง 4 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 13.9 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปได้ดังนี้

$$Y = 5.688 + .265 (X_1) - .152 (X_2) - .308 (X_3) - .133 (X_4)$$

เมื่อ Y = ความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

X_1 = ปัจจัยพื้นฐาน

X_2 = ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

X_3 = ปัจจัยด้านข่าว

X_4 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ

หมายถึงถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นเท่ากับ .265 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .152 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านข่าวในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .038 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านมูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .133 หน่วย

เมื่อนำเอานิสัยของนักลงทุนและปัจจัยด้านต่างๆ มาทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ของนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและความตั้งใจที่จะลงทุนต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

ตาราง 45 แสดงผลการทดสอบของความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		t	Sig.
	B	Std.Error		
(Constant)	4.601	.533	8.63**	.000
ความกล้าเสี่ยง (X ₁)	.130	.048	2.71**	.007
ความเชื่อมั่นในตนเอง(X ₂)	.003	.059	.057	.955
เกณฑ์การตัดสินใจ(X ₃)	.081	.055	1.48	.140
ความรอบคอบ(X ₄)	-.091	.052	-1.76	.079
ปัจจัยพื้นฐาน(X ₅)	.461	.072	6.39**	.000
ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X ₆)	-.015	.042	-.36	.718
ปัจจัยด้านข่าว(X ₇)	-.443	.107	-4.15**	.000
มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X ₈)	-.302	.048	-6.30**	.000
Adjusted R Square	.296			
Std.Error of Estimate	.768			
F-Value	21.719			
Sig.	.000			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 45 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย นิสัยของนักลงทุนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) และปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_6) ปัจจัยด้านข่าว (X_7) มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (X_8) พบว่า นิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1)ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) ปัจจัยด้านข่าว(X_7) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_8) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนได้ และตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 29.6 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดังนี้

$$Y = 4.601 + .478(X_1) + .130(X_2) - .461(X_3) - .302(X_4)$$

เมื่อ Y = ความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

X_1 = ความกล้าเสี่ยง

X_2 = ปัจจัยพื้นฐาน

X_3 = ปัจจัยด้านข่าว

X_4 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ

หมายถึงถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนิสัยกล้าเสี่ยงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นเท่ากับ.478 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ.130 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านข่าวในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .461 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านมูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .302 หน่วย

ตาราง 46 แสดงผลการทดสอบของความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error		
(Constant)	4.182	.448	9.34**	.000
ความกล้าเสี่ยง (X ₁)	.094	.040	2.35*	.019
ความเชื่อมั่นในตนเอง(X ₂)	.238	.050	4.75**	.000
เกณฑ์การตัดสินใจ(X ₃)	.044	.047	.954	.340
ความรอบคอบ(X ₄)	-.019	.043	-.452	.652
ปัจจัยพื้นฐาน(X ₅)	.150	.061	2.48*	.014
ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X ₆)	-.136	.036	-3.83**	.000
ปัจจัยด้านข่าว(X ₇)	-.220	.090	-2.45*	.015
มูลค่าการซื้อขายสุทธิของ นักลงทุนต่างชาติ(X ₈)	-.133	.040	-2.8**	.005
Adjusted R Square	.236			
Std. Error of Estimate	.645			
F-Value	16.182			
Sig.	.000			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปซึ่งประกอบด้วย นิสัยของนักลงทุนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ปัจจัยพื้นฐาน(X₁) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X₂) ปัจจัยด้านข่าว(X₃) มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X₄) และปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐาน(X₅) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X₆) ปัจจัยด้านข่าว (X₇) มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X₈) พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง(X₂) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X₆) และมูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X₈) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์

ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1) ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) และปัจจัยด้านข่าว(X_7) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัวที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนได้ และตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 23.6 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปได้ดังนี้

$$Y = 4.182 + .094(X_1) + .238(X_2) + .150(X_3) - .136(X_4) - .220(X_5) - .223(X_6)$$

เมื่อ Y = ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

X_1 = ความกล้าเสี่ยง

X_2 = ความเชื่อมั่นในตนเอง

X_3 = ปัจจัยพื้นฐาน

X_4 = ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา

X_5 = ปัจจัยด้านข่าว

X_6 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ

หมายถึงถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนิสัยกล้าเสี่ยงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นเท่ากับ .094 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นเท่ากับ .238 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .150 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .136 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านข่าวในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .220 หน่วย

ถ้านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านมูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อระดับความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงเท่ากับ .223 หน่วย

ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
1.1 เพศ	นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่ 1. ด้านความถี่ในการซื้อขาย โดยเพศชาย > เพศหญิง 2. ด้านความคิดที่จะซื้อต่อไป โดยเพศชาย < เพศหญิง
1.2 อายุ	นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่ 1. ด้านความถี่ในการซื้อขาย โดยนักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปมีความถี่ในการซื้อขายมากกว่า 2. ด้านความคิดที่จะซื้อต่อไป โดยนักลงทุนที่มีอายุน้อยกว่าจะมีความคิดที่จะซื้อขายต่อไปมากกว่า 1. <u>ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ * นักลงทุนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีความถี่ในการซื้อขาย > นักลงทุนที่มีอายุ 41-50 ปี * นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 41-50 ปีมีความถี่ในการซื้อขาย > นักลงทุนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ** นักลงทุนที่มีอายุ 31-40 ปี มีความถี่ในการซื้อขาย > นักลงทุนที่มีอายุ 41-50 ปี 2. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ * นักลงทุนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีความตั้งใจที่จะซื้อขายต่อไป > นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป * นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 31-40 ปี มีความตั้งใจที่จะซื้อขายต่อไป > นักลงทุนที่มีช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
1.3 สถานภาพสมรส	นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่ 1. ด้านความถี่ในการซื้อขาย โดยนักลงทุนที่เป็นโสดมีความถี่ในการซื้อขายมากกว่านักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ 2. ด้านความคิดที่จะซื้อต่อไป โดยนักลงทุนที่สถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกันมีความคิดที่จะซื้อขายต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ 1. <u>ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ * นักลงทุนที่เป็นโสดมีความถี่ในการซื้อขาย > นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแล้ว/อยู่ด้วยกัน ** นักลงทุนที่เป็นโสดมีความถี่ในการซื้อขาย > นักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ ** นักลงทุนที่สมรส/อยู่ด้วยกัน มีความถี่ในการซื้อขาย > นักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ 2. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ ** นักลงทุนที่เป็นโสดมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป < นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแล้ว/อยู่ด้วยกัน * นักลงทุนที่สมรส/อยู่ด้วยกันมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป > นักลงทุนที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย/แยกกันอยู่
1.4 ระดับการศึกษา	นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่ 1. ด้านความถี่ในการซื้อขาย โดยนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน 2. ด้านความคิดที่จะซื้อต่อไป โดยนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความตั้งใจที่จะลงทุนต่อไปแตกต่างกัน นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะลงทุนต่อไปสูงกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาอื่นๆ

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
	1. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ ** นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป > นักลงทุนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี
1.5 อาชีพ	นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกัน ทั้งในด้านด้านความถี่ในการซื้อขาย และด้านความถี่ที่จะซื้อขายต่อไป
1.6 รายได้	นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่ 1. ด้านความถี่ในการซื้อขาย โดยนักลงทุนที่มีรายได้ 60,001 – 80,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ระดับอื่นๆ 2. ด้านความถี่ที่จะซื้อต่อไป โดยนักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาท มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ระดับอื่นๆ 1. <u>ด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ ** นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขาย < นักลงทุนที่มีรายได้ 20,001- 40,000 บาท, 40,001 – 60,000 บาท และ 60,001 – 80,000 บาท 2. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> โดยทำการทดสอบ พบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ ** นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่อไป < นักลงทุนที่มีรายได้ 20,001- 40,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
	2. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> โดยทำการทดสอบพบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ ** นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่อไป < นักลงทุนที่มีรายได้ 20,001-40,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท * นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่อไป < นักลงทุนที่มีรายได้ 40,001- 60,000 บาท
2.ประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่ 1. ด้านความถี่ในการซื้อขาย โดยนักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านความถี่ในการซื้อขาย 2. ด้านความตั้งใจที่จะซื้อต่อไป โดยนักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านความตั้งใจที่จะซื้อต่อไป โดยนักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี มีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่อไปน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ 1. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> โดยทำการทดสอบพบความแตกต่างเป็นรายคู่ดังนี้ ** นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 1- 5 ปี มีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่อไป > นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี
3.นิสัย	นักลงทุนที่มีนิสัยต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน ได้แก่

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
	1. <u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อต่อไป</u> โดยนักลงทุนที่มีนิสัยกล้าเสี่ยงและมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในด้านความตั้งใจที่จะซื้อต่อไป โดยปัจจัยทั้ง 2 ตัวนี้สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ร้อยละ 16.6 โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ $Y = 2.783 + 0.125(X_1) + 0.295 (X_2)$ เมื่อ Y = ความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป X_1 = ความกล้าเสี่ยง X_2 = ความเชื่อมั่นในตนเอง
4.ปัจจัยพื้นฐาน , ด้านจิตวิทยา, ด้านข่าว และมูลค่า การซื้อขายสุทธิ ของ นัก ลง ทุน ต่างชาติ	1.<u>ด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</u> โดยปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทางด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ถึงร้อยละ 27.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ $Y = 5.22 + .478 (X_1) - .482 (X_2) - .313 (X_3)$ เมื่อ Y = ความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย X_1 = ปัจจัยพื้นฐาน X_2 = ปัจจัยด้านข่าว X_3 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ 2.<u>ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป</u> พบว่าปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปได้ร้อยละ 13.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
	โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ $Y = 5.688 + .265 (X_1) - .152 (X_2) - .308 (X_3) - .133 (X_4)$ เมื่อ Y = ความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป X_1 = ปัจจัยพื้นฐาน X_2 = ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา X_3 = ปัจจัยด้านข่าว X_4 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ
5. นิ สัย แ ล ะ ปัจจัยพื้นฐาน , ปัจจัยด้านจิตวิทยา, ปัจจัยด้านข่าว และ มูลค่าการซื้อขาย สุทธิของนักลงทุน ต่างชาติ	1.ด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่านิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1)ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) ปัจจัยด้านข่าว(X_7) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_8) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 29.6 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ $Y = 4.601 + .478(X_1) + .130(X_2) - .461(X_3) - .302(X_4)$ เมื่อ Y = ความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย X_1 = ความกล้าเสี่ยง X_2 = ปัจจัยพื้นฐาน X_3 = ปัจจัยด้านข่าว X_4 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ 2.ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_6) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_8) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมของนักลงทุน
	ประเทศไทยต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1) ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) และปัจจัยด้านข่าว(X_7) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 23.6 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้ $Y = 4.182 + .094(X_1) + .238(X_2) + .150(X_3) - .136(X_4) - .220(X_5) - .223(X_6)$ เมื่อ Y = ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป X_1 = ความกล้าเสี่ยง X_2 = ความเชื่อมั่นในตนเอง X_3 = ปัจจัยพื้นฐาน X_4 = ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา X_5 = ปัจจัยด้านข่าว X_6 = มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ

บทที่ 5

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2547

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. การศึกษานี้จะทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักลงทุนว่าส่งผลอย่างไรต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาที่ได้จะนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุง และให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนแก่นักลงทุนตามลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ที่จะทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างเหมาะสมในอนาคต
2. การศึกษานี้จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดา ส่วนใหญ่เป็นผู้ซื้อรายย่อย ซึ่งการทราบถึงพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินมาตรการต่างเพื่อให้นักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนที่ถูกต้องเหมาะสมและอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่เชื่อถือได้ และนำไปสู่ความมีเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งสภาพการณ์ปัจจุบันยังมีนักลงทุนจำนวนมากที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยศึกษาข้อมูลไม่เพียงพอ แต่เข้าไปลงทุนตามกระแสนิยม ทำให้เกิดการขาดทุนและส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปใน กรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรสำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 25,518 ราย (ข้อมูล ณ ไตรมาสที่สี่ พ.ศ. 2546: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่นักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวนรวมทั้งสิ้น 25,518 ราย ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรที่ทราบจำนวนประชากรของยามาเน (Taro Yamane 1973: 1088) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 394 คน จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในกรอบกลุ่มตัวแทนนักลงทุนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิธีการเก็บตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgment Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ 5 แห่ง ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ เอเซียพลัส จำกัด (มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และ บริษัทหลักทรัพย์ไทยพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่มีปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์สูงสุด 5 อันดับแรก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, เมษายน 2547)

2. นำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่จำนวนเท่าๆ กัน

3. จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ(Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ มีดังนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 สถานภาพ
- 1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด
- 1.5 อาชีพ
- 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. ประสบการณ์ ในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน

3. นิสัยของนักลงทุน

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามในแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการลงทุน และประเภทบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยของนักลงทุน โดยคำถามเป็นแบบคำถามประเภท คำพูดตรงกันข้าม (Semantic Differential Scale) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนจำนวน 14 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีอิทธิพลมากที่สุด	5 คะแนน
มีอิทธิพลมาก	4 คะแนน
มีอิทธิพลปานกลาง	3 คะแนน
ไม่ค่อยมีอิทธิพล	2 คะแนน
ไม่มีอิทธิพลเลย	1 คะแนน

การแปลความหมายของระดับคะแนนจะใช้เกณฑ์ของเบสท์(Best,1981: 182) ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนเลย
 คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนมาก
 คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนมากที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 16 ข้อ ซึ่งข้อความในแบบสอบถามมีอยู่ 3 ลักษณะ คือมีทั้งคำถามปลายปิด (Nominal Scale), คำถามปลายเปิด (Ratio Scale) และ คำถามประเภทคำพูดตรงกันข้าม (Semantic Differential Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากบริษัทหลักทรัพย์ทั้ง 5 แห่ง โดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามทันที
2. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้วทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended)

3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกเข้า file โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences (SPSS)) และการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปร แล้วคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีการดังนี้

4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) ใช้สถิติ คือค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean)

4.2 การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

- ใช้ t-test ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศชายและเพศหญิง ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
- ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA : F-Test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 161)

- ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสมการความถดถอยเชิงซ้อน(Multiple Regession) ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระหลายตัว โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเอง แต่จะมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 302)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์ความถดถอย
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
p, Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
B	แทน	สัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวพยากรณ์
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงซ้อน
R ²	แทน	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงซ้อน
Std.Error	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ความถดถอย
Std.Error of Estimate	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณค่า
Adjusted R Square	แทน	ค่า R ² ที่ได้ปรับแล้ว
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
b	แทน	ค่าความลาดชันของการพยากรณ์

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ได้ผลสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ พบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 495 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 251 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 มีอายุ 31-40 ปี 183 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 มีสถานภาพสมรสแล้วจำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และมีรายได้ 20,001- 40,000 บาท จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 79.1 โดยมีประเภทของบัญชีในการลงทุนแบบบัญชีเงินสด 378 คน คิดเป็นร้อยละ 95.7 โดยส่วนใหญ่ใช้เงินออมส่วนตัวมาใช้ในการลงทุน จำนวน 380 คนคิดเป็นร้อยละ 96.2

ข้อมูลเกี่ยวกับนิสัยของนักลงทุน

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีนิสัยกล้าเสี่ยง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลมากกว่าความพอใจ และมีความละเอียดรอบคอบสูง

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์

พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในช่วงที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ ดุลการชำระเงิน การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในประเทศ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ การไหลเข้าของเงินทุนต่างประเทศ และภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์มูลค่าหลักทรัพย์ที่ยังถืออยู่และในราคาขายเวลาที่ซื้อ พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าหลักทรัพย์ที่ยังถืออยู่ในปัจจุบันตามราคาตลาดเฉลี่ย 1,133,636.10 บาท ในขณะที่มูลค่าหลักทรัพย์ดังกล่าวมีมูลค่าตามราคาที่ซื้อมาเฉลี่ย 972,304.96 บาท โดยพบว่าในรอบปี 2546 นักลงทุนส่วนใหญ่ร้อยละ 83.5 มีกำไรเฉลี่ย 294,531.14 บาท มีนักลงทุนที่ขาดทุนไม่มากนักคิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยมีผลขาดทุนเฉลี่ย 32,270.89 บาท

ส่วนในรอบครึ่งปีแรกของปี 2547 นั้นนักลงทุนส่วนใหญ่ร้อยละ 58.7 มีผลขาดทุนเฉลี่ย 172,303.80 บาท มีนักลงทุนที่ได้กำไรคิดเป็นร้อยละ 41.3 โดยมีผลขาดทุนเฉลี่ย 107,210.25 บาท

ด้านโบรกเกอร์ที่ใช้ พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ซื้อขายผ่านโบรกเกอร์เดียว จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 75

ด้าน Portfolio ที่ใช้ในการลงทุน พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ซื้อขายผ่าน Portfolio ทั้งของตนเองและของคนอื่น จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7

ด้านกลุ่มหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ถือหลักทรัพย์กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือหลักทรัพย์กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเทคโนโลยี และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์

ด้านการส่งคำสั่งซื้อขาย พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ส่งคำสั่งซื้อขาย ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด โดยใช้โทรศัพท์ จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 โดยมีอัตราเฉลี่ยในการซื้อขาย 19.6 ต่อเดือน

ด้านการลักษณะของการลงทุนพบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะการลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์แบบหักกลบลบหนี้ภายใน 1 วัน (Net Settlement) จำนวน 238 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.3 โดยมีการอัตราเฉลี่ยจำนวนการติดตามข่าวสารข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ 25.79 ครั้งต่อเดือน

โดยส่วนใหญ่มีการวิเคราะห์ทั้งปัจจัยพื้นฐานและ การวิเคราะห์ทางเทคนิค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.9 และมีอัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนแบบหวังกำไรระยะสั้นจากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 59.92 และมีอัตราเฉลี่ยจำนวนคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนแบบหวังเงินปันผลจากหุ้นที่มีปัจจัยพื้นฐานดีเท่ากับ 40.08

ส่วนทางด้านอัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง พบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราเฉลี่ยจำนวนวันที่ใช้ในการศึกษาและตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้งเท่ากับ 1.80 วัน

และ นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตลาดหลักทรัพย์ไทยในปัจจุบันมีเสถียรภาพและยังคงตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า เพศชายมีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่าเพศหญิง และเพศชายมีความคิดยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนและการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนและการที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันโดย โดยพบว่าในด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนนักลงทุนที่มีสถานภาพโสดมีความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนสูงกว่าสถานภาพอื่นๆ ส่วนในด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่นั้น นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกันจะมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแน่นอน สูงกว่าสถานภาพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย ส่วนประเด็นด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความตั้งใจที่จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแน่นอนสูงกว่าสูงกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาอื่นๆ

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายแต่ละเดือน และด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 -40,000 บาท, 40,001-60,000 บาท และ 60,001-80,000 บาท

ด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ พบว่า นักลงทุนที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักลงทุนที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ แตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับรายได้ 20,001 -40,000 บาท, 40,001-60,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท

สมมติฐานข้อที่ 2 ประสิทธิภาพในการซื้อขายหลักทรัพย์มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านความถี่ในการซื้อขายในแต่ละเดือนและการที่ยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนที่มีประสิทธิภาพในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน มีความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละเดือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปหรือไม่ พบว่า นักลงทุนที่มีประสิทธิภาพในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักลงทุนที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี มีความตั้งใจที่จะยังคงซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปแตกต่างจากนักลงทุนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 3

นิสัยของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์นิสัยของนักลงทุนที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ความกล้าเสี่ยง(X_1) ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) เกณฑ์การตัดสินใจ(X_3) ความรอบคอบ(X_4) พบว่านิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1) และ ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสัยของนักลงทุนทั้ง 2 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 16.6

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน (X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (X_2) ปัจจัยด้านข่าว (X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (X_4) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสัยของนักลงทุนทั้ง 3 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 27.9

ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) พบว่าปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทางด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสัยของนักลงทุนทั้ง 4 ด้านนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 13.9

ส่วนผลการทดสอบของความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยของนักลงทุนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งประกอบด้วย นิสัยของนักลงทุนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ปัจจัยพื้นฐาน(X_1) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_2) ปัจจัยด้านข่าว(X_3) มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_4) และปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_6) ปัจจัยด้านข่าว (X_7) มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (X_8) กับพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่านิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1)ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) ปัจจัยด้านข่าว(X_7) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_8) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความคิดเห็นต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 29.6

ด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง(X_2) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา(X_6) และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ(X_8) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสัยของนักลงทุนด้านความกล้าเสี่ยง(X_1) ปัจจัยพื้นฐาน(X_5) และปัจจัยด้านข่าว(X_7) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรทั้ง 6 ตัวนี้มีอิทธิพลในการพยากรณ์ร่วมกันร้อยละ 23.6

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และได้นำเสนอข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ข้างต้น ผลจากการศึกษาวิจัยจะเห็นได้ว่านักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชายซึ่งผู้วิจัยมองว่าเพศชายเป็นเพศที่กล้าเสี่ยงกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของนิตยสารมั่งมีแอนด์เวลธ์(Money and Wealth) ที่ทำการเก็บข้อมูลพฤติกรรมนักลงทุนระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2547 ที่พบสัดส่วนของนักลงทุนเพศชายสูงกว่าเพศหญิง นักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bailard, Biehi & Kaiser ที่ทำการวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์(Demographics) เกี่ยวกับทฤษฎีช่วงอายุ (Life Cycle) ที่พบว่าผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน เนื่องจากผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้ในช่วงเริ่มสะสมทรัพย์ มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่า เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบผลดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าจะมีรายได้ที่มั่นคงแล้ว ก็มักนิยมจะลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงโดยรวมต่ำลง แม้ว่าผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม ส่วนในด้านความถี่ในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่านักลงทุนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีมีความถี่ในการซื้อขายมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bailard, Biehi & Kaiser ที่ทำการวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์(Demographics) เกี่ยวกับทฤษฎีช่วงอายุ (Life Cycle) ที่ว่าช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้ นั่นคือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้นก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นและเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น

ผู้ลงทุนมีสถานภาพสมรสแล้ว มีการศึกษาสูง เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ดี ประเด็นด้านประชากรศาสตร์เหล่านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Bailard, Biehi & Kaiser ที่ทำการวิเคราะห์ด้านลักษณะประชากรศาสตร์(Demographics) รายได้และความมั่งคั่ง(Income & wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงินเมื่อบุคคลมีรายได้ (Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน (Current consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้นไปใช้ในการจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่ต้องการในอนาคต (future consumption) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การลงทุนเกิดจากการที่บุคคลยอมเสียสละการอุปโภคบริโภคในปัจจุบันเพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ นั่นเอง และในประเด็นที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน ตามทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นกล่าวว่า การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีการผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะพื้นฐานของคนที่น่าสนใจเข้าไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นอย่างดีว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาดีสอดคล้องกับงานวิจัยพิศิษฐ์จินดาเกียรติ. (2547). การสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้ศึกษาการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสะท้อนให้เห็นว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในวัยทำงานและมีความมั่นคงของชีวิตจึงหาทางเลือกในการให้เงินทำงานด้วยตัวของมันเอง

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเฉลี่ย 3.51 ปี โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุน 1-5 ปี ประเด็นนี้ผู้วิจัยมองว่าสอดคล้องกับสถานการณ์ดอกเบี้ยเงินฝากต่ำที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งสถานการณ์ดอกเบี้ยเงินฝากต่ำมีส่วนผลักดันให้เงินที่อยู่ในระบบธนาคารไหลออกมาเข้าตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก และยังทำให้เกิดนักลงทุนหน้าใหม่เกิดขึ้นมากมายซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่นักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุน 1-5 ปี และใช้เงินออมของตนเองในการลงทุน

ด้านนิสัยในการเสี่ยง กับผลการวิจัยในเรื่อง ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่เป็นนักลงทุนนั้นมีนิสัยในการเสี่ยงเป็นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีในการลงทุนที่ว่า High Risk High Return ซึ่งการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีความเสี่ยงสูงมาก และมีผลตอบแทนสูงเช่นกัน

ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อซึ่งผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 14 ปัจจัยมาจากบทศึกษาเรื่อง ผลกระทบของข่าวต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจัดทำโดยสำนักวิจัยและพัฒนาตลาดทุน เมษายน 2540 ซึ่งจากการศึกษาจากบทศึกษาดังกล่าวปัจจัยทั้ง 14 ปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ซึ่งสามารถแบ่งเป็นปัจจัยใหญ่ๆได้ 4 ด้าน คือ ปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านข่าว และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยทางด้านปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยด้านข่าว และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนทางด้านความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไป โดยปัจจัยด้านข่าวมีผลทำให้นักลงทุนมีความตั้งใจในการที่จะซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปลดลง ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริงที่ผ่านมามีนักลงทุนจำนวนมากที่ซื้อขายหลักทรัพย์ตามข่าวที่ออกมา แล้วปรากฏว่าเป็นข่าวที่เชื่อถือไม่ได้ เมื่อซื้อหุ้นตัวนั้นไปแล้วต่อมาราคาหุ้นตัวดังกล่าวตกลงมาเรื่อยๆจนนักลงทุนขาดทุนและไม่สามารถขายหุ้นตัวดังกล่าวออกไปได้ แม้จะยอมขายขาดทุนก็ตามทำให้นักลงทุนเชื่อกับข่าวต่างๆที่ออกมาแม้จะเป็นข่าวดีก็ตามนักลงทุนก็ยังไม่แน่ใจ และปัจจัยปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยด้านข่าว และ มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติมีผลต่อความคิดเห็นของนักลงทุนด้านเสถียรภาพตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่สภาวะของตลาดหลักทรัพย์จะมีความผันผวนตามปัจจัยดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะปัจจัยด้านข่าวที่ทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์

เป็นไปในทางลบ ดังนั้นเมื่อมีข่าวทางด้านลบออกมา คณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องมีการเช็คข่าวและแถลงอย่างเป็นทางการเพื่อไม่ให้นักลงทุนตื่นตระหนกกับข่าวดังกล่าวซึ่งในบางครั้งข่าวโคมลอยต่าง ๆ ทำให้นักลงทุนกว้านซื้อหรือเทขายหุ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ และจากผลการวิจัย ปัจจัยดังกล่าวทั้ง 4 ด้านสามารถพยากรณ์ความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ได้ร้อยละ 13.9 แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่นๆที่จะส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ควรมีการศึกษาวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างมีอัตราการซื้อขายเฉลี่ย 19.6 ครั้งต่อเดือน และมีเวลาเฉลี่ยในการศึกษาและตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์เพียง 1.8 วัน และส่วนใหญ่มีการซื้อขายแบบ net settlement ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีการซื้อขายแบบระยะสั้น ซึ่งไม่ใช่จุดประสงค์ที่แท้จริงของการลงทุน แต่เป็นการเก็งกำไรตามข่าวมากกว่า ดังนั้นปัจจัยด้านข่าวจึงมีผลต่อนักลงทุนมาก ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในระยะยาว ดังนั้นควรมีการให้ความรู้ และสร้างนิสัยในการลงทุนให้นักลงทุนใหม่ว่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นควรมีการแบ่งสรรเงินลงทุนในระยะสั้น และระยะยาวอย่างไร

ปัจจัยด้านข่าวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักลงทุนมาก ดังนั้นควรมีหน่วยงานตรวจสอบข่าวที่ออกมาที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อภาวะการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ และประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกันอย่างรวดเร็ว ก่อนที่จะส่งผลกระทบต่อการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวโจนส์ในระดับ 3.33 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวโจนส์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งๆที่ปัจจัยตัวนี้ค่อนข้างจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีดาวโจนส์ค่อนข้างจะมีอิทธิพลต่อตลาดหลักทรัพย์ทั่วโลกเนื่องจากเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ มั่นคง เชื่อถือได้ และเป็นตลาดหลักทรัพย์ที่อยู่ใน 5 อันดับแรกของโลก

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคในระดับ 3.20 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนให้ความสำคัญกับดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคในระดับปานกลาง ซึ่งดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคเป็นดัชนีที่สามารถบ่งบอกภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศได้เป็นอย่างดี ดังนั้นนักลงทุนควรที่จะให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ด้วยเช่นกัน

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารในระดับ 3.50 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารในระดับปานกลาง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารเป็นดัชนีชี้ถึงแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในประเทศว่าจะมีแนวโน้มที่จะเป็นขาลงหรือขาขึ้น ดังนั้นนักลงทุนควรที่จะให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ด้วยเช่นกัน

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในระดับ 3.37 ซึ่งหมายถึงนักลงทุนให้ความสำคัญกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในระดับปานกลาง ซึ่งอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยกับต่างประเทศ ดังนั้นนักลงทุนควรให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ด้วยเพื่อที่จะดูแลแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศเทียบกับประเทศอื่นๆ

นักลงทุนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้โบรกเกอร์ในการซื้อขายหลักทรัพย์จำนวน 1 ราย โดยคิดเป็นร้อยละ 75.5 ซึ่งตามทฤษฎีแล้วควรใช้โบรกเกอร์จำนวน 2 ราย เพื่อใช้เปรียบเทียบข้อมูลและข่าวสาร รวมถึงบทวิเคราะห์ด้วย

จำนวนการติดตามข่าวสารของนักลงทุนในแต่ละเดือน ค่าต่ำสุดเท่ากับ 2 ครั้งต่อเดือน ซึ่งน้อยเกินไป นักลงทุนควรจะมีการติดตามข่าวสารทุกระยะถึงแม้ว่าจะไม่มีการซื้อขายในเดือนนั้นเลยก็ตาม เพื่อที่จะได้วิเคราะห์สถานการณ์และมองเห็นแนวโน้มในอนาคตได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นว่าปัจจัยต่างๆ ทั้ง 4 ด้านมีผลต่อความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ แต่ปัจจัยดังกล่าวทั้ง 4 ด้านสามารถพยากรณ์ความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ได้แค่ร้อยละ 13.9 แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่นๆที่จะส่งผลต่อความคิดเห็นของนักลงทุนที่มีต่อเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ควรมีการศึกษาวิจัยต่อไป และการวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุน 1-5 ปี ซึ่งถือเป็นนักลงทุนหน้าใหม่ที่มีประสบการณ์น้อย ดังนั้นข้อมูลที่ได้มักจะเป็นข้อมูลเพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้น จึงควรมีการทำวิจัยในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นๆที่มีประสบการณ์ในการลงทุนหลากหลายกว่านี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากกว่านี้ และควรมีการทำวิจัยในเชิงลึกเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตลาดทุนไทยต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยบัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- _____. (2546). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- นราศรี ไวนิชกุลและชูศักดิ์ อุดมศรี. (2538). ระเบียบวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล ศรีหะวรรณ. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยสาร Money and Wealth. ปีที่ 1 ฉบับที่ 9 เดือนมกราคม 2547.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2542). สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- พิชิต อัคราทิตย์, เจริญชัย เล็งศิริวัฒน์, ปราณี เล็กศรีสกุล. (2540). บทศึกษาผลกระทบของข่าวต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สำนักวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ.
- พิศิษฐ์ จินดาเกียรติ. (2547). การสื่อสารทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2546). เงินทองต้องใส่ใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- วิกรม เกษมวุฒิ. (2546). นักลงทุนผู้ชาญฉลาด. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2543). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิสิทธิ์วัฒนา.
 สถาบันพัฒนาบุคลากรธุรกิจหลักทรัพย์ (TSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2546). หลักสูตร
 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดเงินและตลาดทุน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: หจก.สุขุมวิท มี
 เดีย.

Cronbach, Lee Joseph. (1971). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd Edition.
 New York: Haper & Row

Yamane Taro. (1973). *Statistics: An Introduction Analysis*. 3rd . New York. Harper &
 Row Publisher, Inc.

แหล่งข้อมูลทาง Website

[http:// www.set.or.th](http://www.set.or.th)

[http:// www.settrade.com](http://www.settrade.com)

[http:// www.ast.co.th](http://www.ast.co.th)

[http:// www.seamico.com](http://www.seamico.com)

[http:// www.kimeng.co.th](http://www.kimeng.co.th)

[http:// www.manager.co.th](http://www.manager.co.th)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
 มหบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยข้อมูลที่ได้อาจถูกเก็บเป็นความลับ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องวงเล็บ () ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- [] 1. ชาย [] 2. หญิง

2. อายุ

- [] 1. ไม่เกิน 30 ปี [] 2. 31 – 40 ปี
 [] 3. 41 – 50 ปี [] 4. มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

- [] 1. โสด [] 2. สมรส / อยู่ด้วยกัน
 [] 3. หย่า / หม้าย / แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- [] 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี [] 2. ปริญญาตรี
 [] 3. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- [] 1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ [] 2. พนักงานบริษัทเอกชน
 [] 3. ค้าขายส่วนตัว [] 4. ประกอบธุรกิจ
 [] 5. เกษียณไม่ได้ทำงาน [] 6. นักเรียน/นักศึกษา
 [] 7. ประกอบอาชีพอิสระ [] 8. อื่นๆ (โปรดระบุ)_____

6. รายได้ต่อเดือน

- [] 1. ไม่เกิน 20,000 บาท
- [] 2. 20,001 – 40,000 บาท
- [] 3. 40,001 – 60,000 บาท
- [] 4. 60,001 – 80,000 บาท
- [] 5. 80,001 – 100,000 บาท
- [] 6. มากกว่า 100,000 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพในการลงทุน และแหล่งที่มาของเงินทุน

7. ประสบการณ์ในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... ปี

8 . ประเภทของบัญชีที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์

- ☐ 1. บัญชีมาร์จิน (margin) ☐ 2. บัญชีเงินสด

9. แหล่งที่มาของเงินทุน

- [] 1. เงินออมส่วนตัว [] 2. เงินกู้ยืม

ส่วนที่ 3 นิสัยของนักลงทุน

ทำเมื่อปณิธัอย่างไรในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงตามความเป็นจริง

10. ความกล้าเสียง ; ไม่กล้าเสียง _____ : _____ : _____ : _____ : _____ กล้าเสียง
 1 2 3 4 5

11. ความเชื่อมั่นในตนเอง ; ต่ำ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ สูง
 1 2 3 4 5

12. เกณฑ์การตัดสินใจ ; ใช้หลักความ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ใช้หลักเหตุผล
พอใจส่วนตัว 1 2 3 4 5

[illegible]

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ท่านให้ระดับความสำคัญมากน้อยเพียงใดสำหรับปัจจัยต่อไปนี้ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการซื้อขาย หลักทรัพย์	ระดับอิทธิพลในการตัดสินใจ				
	มีอิทธิพล มากที่สุด	มี อิทธิพล มาก	มี อิทธิพล ปาน กลาง	ไม่ค่อย มี อิทธิพล	ไม่มี อิทธิพล เลย
14. การเปลี่ยนแปลงในดัชนีดาวโจนส์					
15. ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค					
16. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ระหว่างธนาคาร (Interbank rate)					
17. ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในช่วงที่ผ่านมา					
18. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ					
19. การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ					
20. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ					
21. การชำระหนี้					
22. ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ					
23. ภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ					
24. การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ					
25. การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองในประเทศ					
26. การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ต่างๆของตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย					
27. มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุน ต่างประเทศ					

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา

รองประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

อาจารย์ประจำ

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชุตินา เจริญจิตร
วันเดือนปีเกิด	28 ธันวาคม 2516
สถานที่เกิด	เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	224/104 ซอยเทพไพบราณีมิตร ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	หัวหน้าส่วนติดตามหนี้สิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท สแกนเนีย สยาม จำกัด ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2548	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ